

200i+

**La internacionalització
de les entitats
catalanes**

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
Afers Exteriors i Cooperació

200

La internacionalització de les entitats catalanes

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
Afers Exteriors i Cooperació

Biblioteca de Catalunya. Dades CIP:

200 i + : la internacionalització de les entitats catalanes

Bibliografia

ISBN 9788439384984

I. Doñate i Sanglas, Ignasi, ed. II. Canals i Ventín, Maria Purificació

III. Afers Exteriors i Cooperació (Catalunya) IV. Títol: Dos-cents i més

1. Associacions, institucions, etc. – Catalunya 2. Catalunya – Relacions exteriors
061.2(467.1)

Coordinador:

Ignasi Doñate i Sanglas, director general de Projectió Internacional d'Organitzacions Catalanes

Autors:

M. Purificació Canals i Ventín (Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural),
Ignasi Doñate i Sanglas (Generalitat de Catalunya), Miquel Àngel Essomba (Unescocat),
Salvador Giner (Institut d'Estudis Catalans), Joan Francesc Gras (Fundació puntCAT),
Arcadi Oliveres (Justícia i Pau), Josep Oriol Pujol i Humet (Fundació Pere Tarrés),
Isabel Roig i Llorca (Barcelona Centre de Disseny),
Mònica Sabata (Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes)
i M. Assumpció Vilà (Federació Catalana de Voluntariat Social).

© Editor:

Generalitat de Catalunya – Departament de la Vicepresidència
Comissionat d'Afers Exteriors i Cooperació

Coordinació:

Direcció General de Projectió Internacional d'Organitzacions Catalanes
Barcelona, 2010

Disseny i maquetació:

Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions

ISBN: 97-884-393-8498-4

Dipòsit Legal: B-35495-2010

Impressor: Insolade, S.L.

Les opinions expressades en aquest llibre són les opinions personals de l'autor o autora i no reflecteixen la posició oficial de cap altra persona ni institució.

Pròleg

“200 i +. La internacionalització de les entitats catalanes” és una publicació que recull les pàgines viscudes per entitats catalanes que tenen en comú el fet de ser membres d’organitzacions internacionals. Han estat seleccionades com a mostra indicativa d’entitats d’àmbits diversos: juvenil, pau i drets humans, cultural, ecologista, social, professional, científic i tecnològic. Aquesta diversitat situa la “internacionalització” com un fenomen transversal que impacta no sols en el món econòmic i empresarial sinó també en el de les organitzacions sense ànim de lucre.

“200 i +” ens indica que la internacionalització a Catalunya no és ja un fenomen marginal. En aquests darrers quatre anys, des del Departament de Vicepresidència, hem pogut constatar com se superava la xifra de 200, un nombre significatiu al qual, dia a dia, s’hi incorporen “+ i +” entitats catalanes. En els darrers sets anys de govern, el procés d’internacionalització ha crescut un 170% en relació amb el període anterior. L’annex 1 del llibre és testimoni de les 236 entitats que la llista recull el dia que portem el llibre a imprimir i és testimoni també de com aquesta xifra ja haurà estat superada el dia que aquest llibre es distribueixi.

“200 i +” afiliades internacionalment comporta un exercici de normalitat democràtica en el qual també Catalunya s’hi juga el seu futur. El dret d’associació és un dret fonamental i universal, exercit tant individualment per les persones com col·lectivament per les nostres entitats. En tractar-se de finalitats legítimes, l’exercici d’aquest dret no pot ser restringit per raons polítiques de cap tipus i la societat catalana haurà de continuar treballant perquè aquesta normalitat democràtica s’es-tengui sense discriminació a tots els àmbits d’activitat.

“200 i +”, que projecten, parlen i actuen internacionalment des de la seva condició d’entitats que tenen Catalunya com a àmbit territorial, una condició que exerceixen sense limitacions ni complexos. La projecció internacional d’aquesta catalanitat –diversa, sectorial, difosa i compartida– constitueix una condició bàsica del reconeixement internacional de Catalunya com a país, de la seva legitimitat per a decidir com a comunitat històrica, i del futur de la seva contribució al concert de les nacions.

El llibre, doncs, contribueix a la necessària reflexió sobre l’espai compartit per les institucions polítiques i la societat civil catalana en la seva tasca pròpia i específica de projecció internacional de Catalunya, de la seva identitat expressada en el mirall del reconeixement de la comunitat internacional.

Josep-Lluís Carod-Rovira

Vicepresident del Govern de la Generalitat de Catalunya

Presentació

A Catalunya som afortunats de tenir una gran pluralitat d'organitzacions amb projecció internacional. Es tracta d'actors que des de ja fa molt de temps treballen per donar a conèixer el que som i el que fem a l'exterior: entitats de l'àmbit de la cultura, de la salut, de l'esport; del turisme; empreses catalanes de llarga tradició familiar que porten anys treballant a l'exterior; escoles de negoci que ocupen les millors posicions en els rànquings internacionals; universitats, entitats de la societat civil, comunitats catalanes a l'exterior, ens locals o persones que, a títol personal, són grans ambaixadors de Catalunya allà on siguin i representen la diplomàcia pública del nostre país.

És per això que el Govern de la Generalitat considera fonamental recolzar i acompanyar els processos d'internacionalització d'aquestes organitzacions. L'expressió més directa i solemne de la importància de la internacionalització de la societat civil es troba en l'article 200 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: "La Generalitat ha de donar suport a la internacionalització de les organitzacions socials, culturals i esportives de Catalunya i, si s'escau, a llur afiliació a les organitzacions internacionals afins".

El Govern, en aquesta darrera legislatura, ha donat compliment a aquest mandat estatutari amb diverses actuacions de suport a la internacionalització de la societat civil. Actuacions que han culminat amb el Pla de l'Acció Exterior del Govern de Catalunya, que dedica un apartat específic a la necessitat de desenvolupar una estratègia governamental de diplomàcia pública que acompanyi les actuacions internacionals de tots aquests actors, amb l'objectiu d'assolir una imatge potent i sòlida, que ens faci competitiu davant la resta de països del món.

Una estratègia que fomenti un diàleg proper i continu amb els generadors d'opinió de dins i de fora de Catalunya, que promogui l'actuació a l'exterior de les organitzacions catalanes, que rellanci les comunitats catalanes de l'exterior com a agents de diplomàcia pública, que generi sinergies amb l'acció exterior dels governs locals i altres ens públics de Catalunya i que potencii i reforci l'acció de totes les institucions i persones que fan diplomàcia pública a casa nostra.

Un dels elements clau d'aquesta disciplina és aconseguir que la imatge i la reputació d'un país respongui a la seva identitat i serveixi als seus interessos. Només quan la diplomàcia pública és portada a terme en coordinació amb tots els actors del país, i tots estan i se senten involucrats en la gestió efectiva d'aquesta imatge, el país té possibilitats reals de fer-ne un actiu competitiu.

Les pàgines que segueixen són un exemple clar i fefaent de la tasca de desenes d'organitzacions que, a través del seu procés d'internacionalització, han actuat positivament en un món global sense renunciar a la seva identitat pròpia, la que ens distingeix al món i ens aporta un innegable valor afegit.

Roser Clavell i Soldevila

Viceconsellera d'Afers Exteriors i Cooperació

Índex

Introducció: quinze anys de camí	9
Entitats representatives internacionalitzades:	
1. Fundació puntCAT	19
2. Justícia i Pau	33
3. Institut d'Estudis Catalans	41
4. Barcelona Centre de Disseny	49
5. Centre Unesco de Catalunya	61
6. Fundació Pere Tarrés	75
7. Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural	89
8. Fundació Catalana del Voluntariat Social	99
9. Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes	107
Bibliografia	117
Annex:	
Lista d'entitats catalanes internacionalitzades per sectors	121

Introducció

Quinze anys de camí

Aquesta publicació recull el testimoni de nou organitzacions catalanes que han fet del procés d'internacionalització un dels eixos cabdals de la seva actuació i que podríem dir, per què no, que justifica i condiona la seva existència i tasca. Es tracta del testimoni de diverses organitzacions que treballen en sectors diferents i amb finalitats diferents. Totes elles comparteixen, tanmateix, la internacionalització com a estratègia.

Aquesta publicació voldria ser una parada en el camí, un mirar enrere que ha de permetre projectar-nos endavant; una reflexió sobre els senders seguits i sobre la diversitat d'escenaris a descobrir.

Podríem situar l'inici d'aquest camí l'any 1995, quan unes quantes organitzacions varen constituir la Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes (FOCIR). Llavors, es tractava de crear una entitat que ajudés les organitzacions catalanes amb dificultats per esdevenir membres d'organitzacions internacionals pel sol fet que el seu àmbit d'actuació no corresponia al d'un estat nació; és a dir, pel fet de limitar la seva actuació a l'àmbit del Principat de Catalunya.

En aquells moments, l'eina més adequada (la millor) per a fomentar el reconeixement internacional va ser la d'aplegar, en el si d'una federació, les organitzacions catalanes que ja eren membres d'organitzacions internacionals. D'aquesta manera, la sola constitució de la nova entitat ja era una mostra que la internacionalització era possible, malgrat la tendència d'algunes entitats internacionals a organitzar-se amb criteris geopolítics, és a dir, d'acord amb el mapa polític del món dibuixat pels estats nació.

L'alternativa a aquesta organització amb criteris geopolítics era aplicar criteris propis per a cada organització internacional, en funció del seu sector de treball: criteris lingüístics per a les organitzacions lingüístiques, esportius per a les esportives, culturals per a les culturals, científics per a les científiques, etc. En definitiva, ser eficients en definir criteris propis com la millor via per a assolir els objectius de cada organització internacional.

La "utilitat" dels criteris geopolítics es corresponia al monopoli de les relacions internacionals que tenien els estats nació, a la conveniència de moure's internacionalment seguint els àmbits d'influència política. Aquest monopoli, però, s'ha anat trencant progressivament amb la globalització, un fenomen existent gràcies a la possibilitat de treballar en temps real amb persones i/o entitats més allunyades gràcies a les noves tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC). Amb les TIC, pràcticament a l'abast de tothom, els agents internacionals s'han multiplicat i diversificat. La necessitat de nous mercats i de recursos ha permès situar els agents econòmics al capdavant del procés de globalització, i s'ha deixat enrere el monopoli internacional dels estats nació. Aquesta configuració diversa de les relacions internacionals, s'ha vist augmentada no només per la multiplicació de les relacions privades, sinó també per la irrupció en el panorama internacional d'altres entitats polítiques –estats federals, nacions sense estat, regions i ciutats– i de les noves organitzacions i xarxes que les apleguen.

La multiplicació d'agents internacionals i la seva diversitat han posat en evidència els límits de l'organització mundial de la societat de nacions, les Nacions Unides. Aquests límits han posat en relleu la necessitat d'articular, per una banda, unes bases noves que permetin la intervenció directa de tots els sectors econòmics i

socials així com dels nous actors polítics. Tots ells constitueixen realitats diverses i representen perfils i enfocaments fins ara marginats del marc actual de les Nacions Unides. Per una altra banda, es consoliden les iniciatives que demanen activar un veritable “Parlament Mundial” com a instància democràtica al servei de la majoria de la població mundial i de la sostenibilitat del planeta.

La democràcia i les tecnologies fan possible el camí

La recuperació de les llibertats individuals i dels drets fonamentals, juntament amb la introducció i generalització de les TIC, han convulsat la presència internacional de les organitzacions catalanes i expliquen la multiplicació de la seva presència en els darrers anys.

El salt quantitatiu de la internacionalització va lligat al procés de restabliment dels drets fonamentals i de les llibertats democràtiques. El procés democràtic ha permès que el nombre d’organitzacions catalanes internacionalitzades s’hagi multiplicat per cinc –un augment del 507%– en relació amb el període del franquisme. Aquest salt tant significatiu fa que s’associï el procés d’internacionalització a l’aplicació dels principis democràtics i al respecte progressiu per les llibertats fonamentals.

Aquest increment, però, s’ha multiplicat en els darrers anys gràcies a la generalització de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació. Així, l’increment de la internacionalització de les organitzacions en els darrers sis anys ha estat del 172%. És a dir, a partir de l’any 2004, quasi s’ha triplicat el nombre d’afiliacions d’organitzacions catalanes a organitzacions internacionals. Si desglossem la internacionalització per sectors d’activitats, convé destacar la multiplicació per sis (600%) de les entitats científiques, l’increment del 250% en les organitzacions esportives –malgrat la rigidesa de la regulació especial que s’aplica al sector–, l’increment del 132% tant de les entitats socials com de les culturals, el 85% d’increment en les entitats ecologistes, del 73% en les entitats professionals i d’un 45%, inferior però també significatiu, en les entitats juvenils o de lleure.

La internacionalització com a fenomen social

La internacionalització ha esdevingut un fenomen social, una exigència per a moltes organitzacions catalanes, incapaces d'assolir els seus objectius si no és compartint-los amb altres organitzacions afins, contrastant els seus mètodes de treball amb els emprats en altres territoris, o bé coordinant-se per fer sentir més forta la seva veu i reforçar la seva capacitat d'influència. Parlem de la internacionalització com a valor afegit de les organitzacions, com a indicador de la qualitat i de la capacitat per a l'assoliment d'objectius; i entesa com a plataforma equilibrada entre una arrelada actuació "local" i la transposició d'aquesta actuació al marc "global", un marc gens abstracte en el que es pugui concretar ja no "el pensa globalment" sinó "l'actua globalment".

La tensió entre allò "local" i allò "global" planteja reptes a l'organització tradicional de les entitats sense afany de lucre, ja que introdueix el treball en xarxa, multiplica els projectes internacionals i qüestiona quin ha de ser el marc de relació de les entitats amb les instàncies polítiques multilaterals. La internacionalització no és, doncs, una iniciativa exògena a les mateixes organitzacions: és el resultat d'un procés intern de replantejament de la mateixa organització en el marc de l'acompliment dels seus objectius.

La resposta de l'administració catalana

El procés d'internacionalització de les organitzacions, malgrat ser privades, és d'una significació tan gran que supera els seus propis límits i esdevé un fenomen d'interès públic. Per aquest motiu, en els darrers anys, la Generalitat de Catalunya s'ha proposat avaluar, acompanyar, promoure i potenciar aquest procés d'internacionalització de la societat civil catalana. Aquest interès de la Generalitat en la internacionalització va tenir l'expressió més directa i solemne en l'article 200 del vigent Estatut d'autonomia de Catalunya: "La Generalitat ha de donar suport a la internacionalització de les organitzacions socials, culturals i esportives de Catalunya i, si s'escau, a llur afiliació a les organitzacions internacionals afins". El manament és clar i rotund: cal que el Govern de Catalunya doni suport

als processos d'internacionalització, sigui quin sigui el sector en què es treballi. L'article 200 reconeix el valor objectiu d'aquests processos d'internacionalització. A aquest valor objectiu, caldrà afegir-li el valor específic que la internacionalització representa per a cada organització, d'acord amb la convergència dels valors concrets de cada entitat amb els valors i l'actuació de les institucions públiques catalanes.

Com a reconeixement del valor que el fenomen de la internacionalització tenia per a Catalunya, i en compliment del mandat de l'article 200, l'actual Govern va crear, al començament d'aquesta legislatura (2006-2010), la Direcció General de Projecció Internacional d'Organitzacions Catalanes (DGPIOC). A la vegada, i en coherència amb el manament estatutari, el Govern català situà orgànicament aquesta Direcció en el marc d'Afers Exteriors i Cooperació. La creació de la DGPIOC va ser una decisió inèdita, sense precedents en els organigrames clàssics dels sistemes d'affers exteriors o internacionals d'altres governs. Així doncs, el primer aspecte inèdit de la DGPIOC va ser el de donar significació política a aquesta presència internacional de la societat civil catalana. El segon, va ser el d'emmarcar la DGPIOC en l'organisme governamental d'Afers Exteriors i Cooperació, una direcció general que bàsicament actuaria internacionalment d'una manera indirecta i condicionada, és a dir, mitjançant la presència i l'actuació internacional de les organitzacions catalanes.

Dues iniciatives institucionals en el marc de la diplomàcia pública

La creació de la DGPIOC va ser la primera iniciativa del Govern per ampliar la seva actuació exterior més enllà de la diplomàcia tradicional i així endinsar-se en el marc conceptual i més actual de la diplomàcia pública. El primer treball de la DGPIOC ha estat, en aquests quatre anys, la descoberta de l'abast d'aquests processos d'internacionalització. En l'actualitat, ja s'ha constatat l'afiliació de més de 200 organitzacions catalanes a les seves organitzacions internacionals afins. Podeu consultar la llista al web d'Afers Exteriors i Cooperació i en l'annex 1 d'aquesta publicació.

Es tracta d'una llista indicativa, no exhaustiva, però suficient per a fer patent la diversitat de sectors implicats en els processos d'internacionalització. Aquesta descoberta, però, es fa cada dia més gran a mesura que creix el fenomen de la internacionalització com a realitat palpable, a mesura que creix la significació d'aquest fenomen en la consciència pública i privada, i a mesura que es va articulant progressivament l'actuació exterior del Govern de Catalunya.

La segona iniciativa governamental que es podria situar en l'àmbit de la institucionalització de la diplomàcia pública va ser la creació del Patronat Catalunya Món. El Patronat ha rendibilitzat les estructures de l'antic Patronat Català Pro Europa, les funcions del qual varen ser assumides en el seu dia per la Secretaria per a la Unió Europea. La missió principal del Patronat és promocionar la internacionalització de la societat catalana i donar suport a organismes públics i privats. Malgrat tractar-se d'una entitat consorcial participada per la Generalitat, els ajuntaments i les diputacions, universitats i escoles de negocis, caixes i cambres de comerç, cal destacar la tasca important de suport que el Patronat dóna a Afers Exteriors i Cooperació, amb qui està vinculat jurídicament. La mateixa secretària general del Patronat, alhora viceconsellera d'Afers Exteriors i Cooperació, vetlla per buscar el màxim de sinergies i afavorir l'entesa i el treball mutu.

El Pla d'acció exterior del Govern de Catalunya

El passat dia 9 de març, el Govern de Catalunya va aprovar el Pla d'acció exterior del Govern de Catalunya (PAEGC). El Pla respon a la necessitat de donar contingut a l'estructuració administrativa de l'acció exterior del Govern duta a terme en aquesta legislatura, deixant enrere la mera existència d'una Secretaria de Relacions Internacionals, mancada d'una estructuració interna completa.

Aquest pla esdevé un full de ruta de l'actuació exterior del Govern: un projecte fonamentat en una voluntat d'autogovern que sigui expressió de la identitat pròpia de Catalunya, en una tradició empresarial formulada en el marc d'una economia oberta i innovadora, en una societat civil compromesa i cohesionada i, finalment, en una cultura catalana universal i singular.

Sobre la base d'aquests actius de l'acció exterior, el PAEGC identifica tres grans estratègies per assolir els objectius de l'acció exterior del Govern: l'estructuració institucional de l'acció exterior, el desenvolupament de les mesures de diplomàcia tradicional –en col·laboració amb l'Estat i en matèries d'interès específic per a Catalunya– i el desplegament d'una estratègia de diplomàcia pública.

La diplomàcia pública en el pla de govern

El PAEGC dedica una part important de la seva exposició a enumerar les actuacions del Govern que s'escauen en l'àmbit conceptual de la diplomàcia pública. Aquestes actuacions estan especialment recollides en l'objectiu estratègic número tres, d'acord amb el seu enunciat: "Desplegar una estratègia de diplomàcia pública per projectar la imatge de Catalunya al món".

Així doncs, al fet inèdit d'haver estat aprovat per primer cop, des de la recuperació de la Generalitat, un pla d'acció exterior del Govern, s'hi afegeix el fet que aquest pla parli de diplomàcia pública i plantegi com a responsabilitat del Govern "definir una estratègia de diplomàcia pública que incorpori tant la dimensió domèstica com la internacional".

En el camí d'aquesta iniciativa de diplomàcia pública, el PAEGC recull tot un seguit d'instruments que han de servir per explicar l'actuació exterior del Govern de Catalunya, tant en l'àmbit domèstic com en l'àmbit internacional. Així, la comunicació de l'acció exterior i dels seus condicionants esdevé l'eina cabdal de la diplomàcia pública i es planteja com a objectiu aconseguir influir en l'opinió pública, tant en la interna com en la internacional, a fi que es conegui i es reconegui l'acció exterior.

Una estratègia ambiciosa de comunicació inclou tant l'enviament d'informació escrita, com la potenciació dels intercanvis entre l'àmbit intern i l'àmbit internacional. Les actuacions governamentals i no governamentals són les que han de permetre el millor coneixement de la realitat de Catalunya, el seu reconeixement a l'exterior i el del Govern.

L'estratègia de diplomàcia pública

El PAEGC no defineix una estratègia, però identifica actuacions de diplomàcia pública –apartats 3.1, 3.2, 3.3, 3.4 i 3.5– i entra en els factors cabdals que caldria tenir en compte en aquest procés de definició d'un pla a seguir.

Entre aquests factors destaca el caràcter obert d'elaboració d'aquesta estratègia, liderada pel Govern mateix, però participada per la societat civil mitjançant el desenvolupament de "mecanismes que permetin debatre i consensuar les iniciatives d'acció exterior del Govern i així aconseguir la col·laboració i complicitat de la societat civil".

Així doncs, si bé la responsabilitat d'elaborar aquesta estratègia correspon al Govern, la societat civil catalana, els centres d'estudi i de formació d'alt nivell, els generadors d'opinió i les comunitats catalanes a l'exterior són –entre d'altres– agents reconeguts en la definició i aplicació d'aquesta estratègia.

La definició de la imatge de Catalunya a l'exterior constitueix també un eix central de l'estratègia. El Govern vol que aquesta "imatge", entesa com un instrument de projecció internacional, es consensuï amb la societat civil. De fet, les organitzacions catalanes de tots els sectors estan projectant internacionalment una imatge de Catalunya quan actuen a l'exterior. Cal, en aquest moment, ajuntar esforços entre Govern i societat a fi que la imatge de Catalunya que es projecti sigui coherent amb els interessos més generals del nostre país. Caldrà, doncs, focalitzar aquesta imatge, optimitzar sinergies i evitar heterogeneïtats més enllà d'una concepció oberta d'aquesta imatge esmentada. La cultura i la llengua es plantegen com a actius d'aquesta imatge de Catalunya a l'exterior, en una estratègia global d'acció exterior profundament arrelada en la identitat singular de Catalunya, els elements diferenciadors de la seva societat, i el potencial dels seus productes i processos amb més valor afegit.

Una estratègia participativa

La promoció de l'actuació exterior de les organitzacions catalanes, el suport a la seva afiliació a les organitzacions internacionals afins, la promoció de l'acreditació de les

organitzacions catalanes en el sistema de Nacions Unides i en altres institucions multilaterals, el foment de l'organització de congressos i esdeveniments internacionals a Catalunya, el suport a la instauració de seus d'entitats internacionals i estatals a Catalunya, i la promoció de representants catalans com a directius d'organitzacions internacionals són elements que prenen tot el protagonisme quan el PAEGC els vincula a l'acció exterior del Govern. Aquesta vinculació només es pot entendre i desenvolupar de manera coherent en l'àmbit de la diplomàcia pública.

La internacionalització de les organitzacions catalanes té una estreta relació amb la "participació de la societat civil en el disseny i, quan s'escaigui, l'execució de l'acció exterior i la promoció de la seva projecció internacional", un dels principis instrumentals de l'acció exterior que recull el PAEGC.

Aquesta estratègia és eminentment participativa: es fonamenta en la necessitat d'establir un diàleg permanent entre el Govern i les organitzacions catalanes. Aquest diàleg vol tenir la seva expressió en la institucionalització d'un Consell Nacional d'Internacionalització de la Societat Civil, com a òrgan específic d'interlocució i col·laboració permanent per a cercar l'alineament estratègic amb l'acció de Govern.

La projecció internacional de la societat civil esdevé també, doncs, un instrument de l'actuació exterior del Govern. Això no vol dir que tota projecció internacional hagi de ser considerada com a acció exterior del Govern. Caldrà assolir un consens estratègic d'acord amb les prescripcions que recull el Pla d'acció exterior. Aquest consens estratègic té com a premissa la consideració de la projecció internacional com a valor en si mateixa, en tant que facilita o esdevé una plataforma de promoció de la imatge de Catalunya, de la seva marca i de les altres marques complementàries, de promoció de l'economia, de la cultura i de la societat catalana, així com un agent de consolidació de Catalunya com a actora internacional compromesa, responsable i solidària.

Un camí a seguir

L'actuació internacional de les organitzacions catalanes en aquests darrers quinze anys ha augmentat de manera constant. El Govern ha valorat aquesta actuació i

l'ha incorporada com a valor en el Pla d'acció exterior. Per endavant, tenim un camí obert d'implicació mútua entre el Govern i la societat, una corresponsabilització de certs espais compartits de projecció exterior. Identificar aquest espais no comporta en cap cas desdibuixar les responsabilitats i els objectius propis de cada sector. Caldrà que ningú no abdiqui de les seves pròpies funcions. La complementarietat civil i pública en afers exteriors és possible, tal com sabem que la projecció exterior de Catalunya ha estat deguda, en gran part, a la mateixa projecció de la societat civil.

No es tracta, doncs, de descobrir un camí nou. Més aviat es tracta d'aprofundir en les dimensions d'un camí ja iniciat, quan les iniciatives públiques i privades s'alineen en un cert punt per separar-se en un altre: alineament i independència dins una mateixa estratègia de projecció internacional.

Agraïments

Agraïm les col·laboracions que ens han fet arribar les diferents organitzacions i el treball dut a terme pels seus redactors. El Govern de Catalunya, mitjançant Afers Exteriors i Cooperació, es vol considerar còmplice de la seva projecció internacional tot incorporant –com es fa en aquest llibre– les seves reflexions i actuacions en el projecte més global de la conformació d'una Catalunya present i activa en l'àmbit internacional, una presència indèstria del fet de tenir un país de progrés, un país ordenat, un país en pau.

Ignasi Doñate

Director General de Projecció Internacional d'Organitzacions Catalanes

fundació puntCAT

Membre de:

Generic Top Level Domain Registries Stakeholder Group (gTLD)

Council of European National Top Level Domain Registries (CENTR)

Latin American and Caribbean TLD Association (LACTLD)

Per:

Joan Francesc Gras

Consell Assessor de la Fundació puntCAT

La internacionalització tecnològica de la nostra llengua

Una fita aconseguida

Fruit de la cooperació entre representants de la societat civil de parla catalana i de dos governs de diferent signe polític, CiU i el primer tripartit, la matinada del 15 de setembre de 2005, la Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), organisme internacional que regula els dominis d'Internet, aprovava el primer domini lingüístic i cultural del món: el domini .cat.

La comunitat catalanoparlant arreu del món estava de festa: felicitacions, alegries, correus electrònics, blocs... La premsa estrangera especialitzada se'n feia ressò i a casa nostra els mitjans catalans i la premsa digital també ho destacaven. Mesos després de l'aprovació del domini, alguns mitjans noticiarien com a estricta actualitat el que havien volgut ignorar en aquell moment.

El camí fins a l'èxit final va ser llarg. Des del principi (juliol de 2001), i malgrat mantenir les esperances, sempre havíem pensat que no ho aconseguiríem al primer intent. Demanar el primer domini representatiu d'una comunitat cultural a Internet era un repte molt difícil. L'aprovació definitiva del domini va ser la culminació de molt de temps de feina i de moltes dificultats.

La consecució del domini significa passar a formar part del *mainstream* tecnològic mundial en l'àmbit d'Internet. És un reconeixement internacional d'una llengua que, a causa de les seves característiques peculiars, no sempre ha tingut ni té el reconeixement que mereix qualsevol llengua.

Això ha fet que, durant aquests darrers quatre anys, "el domini lingüístic" hagi esdevingut un referent i un model a seguir arreu del planeta. Però un domini és només una eina i no un estri meravellós que canvia les coses de la nit al dia. Pot ser un instrument per a la política lingüística, una oportunitat per al negoci, un nou espai per a reafirmar-nos com a comunitat, un territori ple de noves possibilitats... Pot ser allò que vulguem que sigui. Ningú no ho decidirà per nosaltres, però tampoc no farà res ningú si no ho fem nosaltres.

Podem afirmar, doncs, que, mitjançant el domini .cat, la internacionalització tecnològica de la nostra llengua i la nostra cultura és un fet.

La Fundació puntCAT: qualitat per davant de quantitat

La Fundació puntCAT és l'organisme encarregat de gestionar aquest domini. És una entitat sense ànim de lucre que destina els beneficis de l'operació del registre .cat, en primer lloc, a qui ens ha ajudat a créixer rebaixant els preus dels dominis; que, en segon lloc, afegeix millores tecnològiques que han aportat més valor als dominis .cat i més divulgació en l'ús avançat d'Internet. Aquesta entitat vetlla per assegurar la continuïtat i la viabilitat d'aquest projecte amb l'objectiu de potenciar la societat de la informació en els àmbits catalanoparlants, a fi d'emprendre accions per a fer el domini obert, de qualitat, innovador, al servei de tothom i treballar cap al futur.

La Fundació puntCat promou tota mena d'activitats relacionades amb la creació, gestió i control del registre del nom de domini .cat, i amb el foment de l'ús de la llengua i la cultura catalanes en l'àmbit d'Internet i de les noves tecnologies de la informació. Per tant, té un objectiu tècnic que és l'aposta per la qualitat enfront de la quantitat, un objectiu social encaminat a defensar i projectar la llengua catalana a Internet, i un objectiu polític basat en la governança d'Internet.

El projecte .cat sorgeix de la societat civil i, entre els patrons fundadors i per llur suport a la candidatura per a l'obtenció del domini, cal destacar l'**Institut d'Estudis Catalans** (l'acadèmia catalana de les ciències i les humanitats), la **Corporació Catalana de Ràdio i Televisió** (els audiovisuals) i el **Capítol Català de la Internet Society - ISOC-CAT** (a Internet). A més a més, 98 entitats i associacions (de tots els llocs de parla catalana, de tots els sectors de la cultura i activitat), 2.615 empreses i 65.468 persones van donar suport explícit a la candidatura pel domini .cat.

En els seus inicis, la Fundació puntCAT va fer una aposta clara per defensar els valors i la representació locals mitjançant totes aquestes entitats i persones, per a assolir la universalització col·lectiva quan aconseguís el domini.

Actualment, la internacionalització permet que la Fundació puntCAT pugui ser receptora de tecnologia alhora que aplanar el camí per a la producció d'una Internet cultural. Com qualsevol entitat catalana que cerca o que ja té un reconeixement internacional, la Fundació puntCAT sap que ha d'equilibrar l'actuació local amb la projecció internacional.

Mantenir l'esperit fundacional i el respecte pels valors tradicionals autòctons no ha d'estar en contradicció amb la participació internacional. Nosaltres tenim un domini local amb una projecció plenament global. Això permet, a tothom qui empra el nostre domini d'Internet, universalitzar el seu missatge, la seva missió o el seu negoci.

Cal també tenir i potenciar una sèrie de valors en l'àmbit internacional. Per això, la Fundació puntCAT, i el seu Registre en particular, han apostat per la qualitat del domini, enfront de la quantitat, buscant l'ús i la densitat de valor del domini mitjançant les millors tècniques. Mentre que l'ús s'observa en la forta presència del .cat en el nostre entorn quotidià, la densitat de valor es mesura amb la mitjana de documents que cada pàgina .cat aporta i, d'aquesta manera, es pot assolir una bona posició en el mercat/sector internacional.

Tot això ha comportat que el domini .cat s'hagi convertit en una referència internacional per a altres dominis, actuals i futurs. Aquesta referència s'ha creat, entre d'altres, gràcies a una imatge, reflex de continguts de qualitat i a la potenciació de la

marca .cat com a símbol tecnològic de la projecció d'una llengua i una cultura a Internet. El domini .cat té comptabilitzats al voltant de 60 milions de documents a la xarxa, un paràmetre que s'utilitza com a referència de la qualitat abans esmentada.

Som innovadors també dins d'Internet, ja que el nostre domini ha nascut del viver d'iniciativa de la societat civil i no des de les instàncies del poder. També ho som perquè hem trencat el tòpic segons el qual utilitzar certes llengües minoritzades (que no minoritàries) a Internet era un provincianisme. Internet és una oportunitat i no una amenaça per al català. Avui, gràcies al nostre domini, desenes de projectes per salvar llengües estan en marxa arreu del món.

La Fundació puntCAT va ser pionera al món en introduir els noms de dominis internacionalitzats (IDN), és a dir, aquells dominis amb accents i lletres no angleses, com la "ç" o la *ela* geminada, i va oferir la possibilitat de registrar dominis amb accents i d'obtenir, al moment i gratuïtament, el domini corresponent sense caràcters IDN (ex: fundació.cat i fundacio.cat). Igualment, puntCAT és dels registres pioners al món en introduir el protocol EPP, que accelera i facilita el procés de registre, i el protocol IPv6, que aporta als usuaris de dominis .cat més velocitat i noves prestacions. A més, tenim el robot explorador de la xarxa .cat que, amb tecnologia pròpia, ha estat rebut amb molt d'interès per altres dominis del món ja existents.

Actualment, diverses candidatures a dominis d'arreu ens demanen consell i supervisió, i tenim l'experiència, la solvència i la preparació per assumir la responsabilitat de gestionar nous dominis. Altres valors reconeguts i necessaris en el nostre sector empresarial són, i poden ser, l'eficiència, la competitivitat, l'originalitat i la seguretat i, en el nostre cas, la imatge de marca, en concret, la marca del país mitjançant la representació de la nostra llengua i la nostra cultura.

Aquests valors ens permeten fugir dels tòpics i dels poders locals mal entesos. La Fundació puntCAT, amb l'aparició i gestió del domini .cat, facilita el naixement d'una idiosincràsia pròpia, fins ara inexistent, que fa referència directa a un cert model de negoci tecnològic, i potencia una indústria complementària del mateix sector alhora que estimula el consum de dominis d'Internet.

La precursora de la Fundació puntCAT fou l'Associació puntCAT, que va néixer de manera local respecte a les lleis però era un fet internacional respecte a les seves relacions i als seus objectius. La Fundació puntCAT nasqué com a conseqüència del reconeixement internacional de la llengua i la cultura catalanes mitjançant el domini .cat. Demanar el domini a una entitat internacional com la ICANN ja era una definició estratègica d'internacionalització del nostre projecte que ha continuat amb la participació directa en aquesta i altres organitzacions.

La candidatura del .cat superà amb nota totes les exigències dels diferents comitès de selecció d'ICANN. A més, va ser la més ben puntuada per un grup independent d'experts japonesos, entre totes les candidatures que es van presentar. L'èxit del .cat es fonamenta, tal com hem explicat més amunt, en la recerca de la qualitat i s'aixeca sobre tres pilars ben sòlids: l'excel·lència empresarial, el lideratge tecnològic i l'obra social.

Més que els mitjans que necessitem, bé siguin de tipus humà o de tipus material, ha estat molt important per a nosaltres no desviar-nos del pla estratègic. Massa sovint en el món català se substitueixen uns valors necessaris per al bon funcionament d'una estratègia internacional determinada per uns altres que obeeixen més aviat a qüestions sentimentals. Som cultura, sí; però som al sector tecnològic i al món global d'Internet i, per tant, no podem oblidar l'esperit empresarial que, en definitiva, és allò que garanteix la nostra independència econòmica. L'estratègia que esdevé la correcta es constata pels bons resultats respecte als objectius marcats, no per agradar emocionalment a certs sectors o als creadors de l'estratègia. En un país normal, a aquesta estratègia se la defineix com a actuació "d'Estat"; és a dir, fer allò que beneficia tot el col·lectiu.

Internacionalitzar-se per a competir mundialment

Per una altra banda, el fenomen de la globalització ens obliga a la internacionalització i aquesta és imprescindible per a poder competir mundialment. La nostra internacionalització es produeix en dos fronts diferents: un de global, a l'exterior, amb les empreses de fora; i un altre de local, amb les empreses estrangeres presents

a Catalunya i, en el nostre cas, en l'àmbit cultural català. Potenciar el sector català com a objecte de negoci és un dels objectius prioritaris del domini .cat. D'aquesta manera, podem afirmar que aconseguir que empreses multinacionals es localitzin, és un repte tan o més important que la nostra internacionalització evident.

El gran impuls que ha rebut el domini .cat de la mà de multinacionals com Microsoft, Yahoo o Google ens demostren que és encertada l'estratègia de la Fundació puntCAT d'apostar per la qualitat enfront de la quantitat. L'ús quotidià i gens acomplexat del domini ens garanteix el seu èxit i fa que empreses tecnològiques el vegin com una eina de treball vàlida per a la societat catalanoparlant.

El .cat és el nostre nou símbol d'identitat. És un símbol global, tan global com la llengua i la cultura que representa. Tant la llengua com Internet són eines per a la comunicació, i el domini .cat serveix per a projectar i comunicar la nostra identitat dins i fora del nostre àmbit lingüístic, dins i fora del domini de la llengua catalana. A Internet, ja no necessitem un passaport que ens identifiqui, sinó que n'hi ha prou amb tres lletres per dir qui som i d'on venim.

El .cat és un identificador, "una matrícula" oberta, que suma, a favor de tothom. És un identificador que ens permet, com a catalans, ser ciutadans del món, un món al qual aportem creativitat i ganes de comunicar-nos, tal com hem sabut fer els catalans en els millors moments de la nostra història.

Les experiències internacionals de la Fundació puntCAT

La Fundació puntCAT està immersa en experiències internacionals: unes, marcades per la pròpia naturalesa de les organitzacions que formen part de la gran família dels dominis d'Internet; i unes altres, marcades per la voluntat d'estar presents en algunes organitzacions a les quals se'ns ha convidat.

■ **La Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN)**

L'ICANN (www.icann.org) és l'organització que ens ha donat el domini i de la qual som membres de ple dret. Durant els darrers dos anys, el nostre director general ha estat

membre de la Generic Names Supporting Organization (GNSO), on hem compartit taula amb els grans dominis d'Internet: el .com, el .net i el .org, entre d'altres. La nostra experiència i el nostre model han estat escoltats amb molt de respecte i interès.

■ CENTR (Internet Country Code Top Level Domain Registries)

Des del 2007, som a CENTR (www.centri.org), que és l'associació de dominis d'estats europeus que, força aviat, ens va convidar a formar part de la seva estructura. Tot i ser-ne només membres convidats, treballem colze a colze amb tots els dominis dels estats europeus. Per una altra banda, els dirigents de la LACTLD (www.lactld.org), que és l'organització llatinoamericana i caribenya de dominis de país, ens van convidar a formar part de la seva organització, i allà hem trobat un marc interessant per a compartir experiències. En som membres associats amb els mateixos drets que pot tenir el .es (Espanya) i el .pt (Portugal), i el fet que alguns dels països d'aquesta organització tenen un volum de dominis similar al nostre, ens permet establir analogies.

La Fundació puntCAT, com a organisme, persegueix la innovació i transferència tecnològica alhora que es posiciona de forma òptima per tal d'adquirir coneixements. De vegades, doncs, hom ha analitzat el domini .cat com un fenomen cultural i/o social, tot oblidant que el sector tecnològic, del qual el domini n'és fruit, i la gestió empresarial del Registre, poden aportar una nova manera d'analitzar la projecció de la nostra cultura a l'exterior.

Conegudes multinacionals, d'aquí i de fora, de diferents sectors industrials i de serveis, ja fan servir el .cat per a adreçar-se a un mercat dinàmic i de primer ordre en l'àmbit europeu. Més de 42.000 dominis i uns 60 milions de documents indexats pels cercadors certifiquen la bona salut del domini .cat i el situen, pel que fa a la ràtio de documents existents per domini, com a primer domini entre tots els dominis genèrics i capdavaners del món.

La Fundació puntCAT assoleix l'excel·lència empresarial lliurant beneficis i un creixement basat en un domini que, comparat amb qualsevol altre, aporta sempre més valor afegit: en seguretat, valor i qualitat de servei.

Aconsegüim aquest valor afegit a través del lideratge tecnològic que portem demostrant, any rere any, des del 2006. PuntCAT ha adaptat els sistemes per a poder oferir, un cop més de manera pionera, IPv6 (nova versió del protocol d'Internet) i DNSSEC (DNS segur) a tots els usuaris i titulars de dominis .cat.

Amb IPv6, el .cat està preparat per a superar amb èxit l'exhauriment imminent de les adreces d'Internet. Amb DNSSEC, .cat fa un pas de gegant per a augmentar la seguretat de les transaccions electròniques, cosa que ens distancia, un cop més, dels dominis que competeixen en volum i no en qualitat. En R+D, la Fundació puntCAT no descuida les col·laboracions amb universitats i escoles de negocis del país, a través de les quals ja s'han realitzat diferents projectes de final de carrera que ajuden a .cat a trobar noves vies de millora i de creixement.

La marca Catalunya a Internet

La Fundació puntCAT, tot i ser catalana de naixement, no representa Catalunya d'una manera directa. Aquesta Fundació té com a fi fundacional representar, defensar i lluitar arreu del món per la llengua i la cultura catalanes, per trencar, d'aquesta manera, el tòpic de Catalunya domini lingüístic, alhora que afegeix un nou concepte de no exclusió amb altres llengües i cultures.

Per tant, mitjançant el domini .cat, exportem de manera molt directa, la marca Catalunya allà on anem, però sobretot, exportem i posem en valor la marca **“en català”**.

La Fundació puntCAT assisteix regularment als congressos mundials on es decideix cap a on ha d'anar la Internet, i va participar a la 36a reunió d'ICANN a Seül (Corea) on .cat fou reiteradament citat públicament com a un domini de referència que proporciona un entorn legalment segur i tecnològicament capdavanter. Tant els assistents com el Consell d'Administració i el CEO d'ICANN, van coincidir en la bona gestió que estem fent d'aquest domini, i com estem esdevenint un referent mundial.

Uns mesos més tard, un informe independent realitzat per la reputada empresa multinacional d'antivirus McAfee (<http://es.mcafee.com/es/local/docs/Mapping>

Mal Web.pdf pag 13), situava el .cat en segon lloc, empatat amb alguns dominis més, pel que fa a la seguretat en la navegació per pàgines amb aquest domini. Així es confirma el lideratge del nostre domini en el camp de la seguretat, entre els 280 dominis d'Internet que hi ha al món, i es ratifica la bona tasca que realitzem des de puntCAT per disposar d'un espai segur per a tots els titulars i/o usuaris del nostre domini.

L'aparició del domini .cat ha propiciat una potenciació i un llançament de negocis al voltant dels dominis, alhora que ha permès i condicionat l'aparició de nous registradors de dominis d'Internet, així com noves empreses dedicades a l'hostatge informàtic. Per tant, podem afirmar que tota activitat internacional que, directament o indirecta, genera o pot generar beneficis, té interès per al sector econòmic català.

El domini .cat és el domini de referència, tant pel sentiment de proximitat que desperta com pel fet de ser un domini mundialment reconegut i tecnològicament capdavanter i innovador. A més a més, és la porta d'entrada de les multinacionals i empreses al mercat catalanoparlant. Un mercat amb un volum, valor i demanda creixents, però fins ara no prou ben servit. Cada dia més empreses i multinacionals opten pel .cat a fi de segmentar ofertes i trobar la complicitat dels clients. El .cat és també una bona eina per a superar la crisi.

Per aquest motiu, entitats com la nostra i altres del sector tecnològic, poden influir en l'actuació exterior del Govern, sempre que aquest entengui que el nostre paper no és ser un apèndix del poder sinó una referència, una imatge i una marca mitjançant les quals un govern pot potenciar-se exteriorment.

Si empreses multinacionals fan servir el .cat perquè entenen que és una manera d'optimitzar el seu negoci i de posicionar-se en el sector tecnològic local, quan aquestes empreses aposten pel .cat, augmenten el potencial de marca del domini i n'incrementen el prestigi, i això retroalimenta la part de la comunitat catalana que dubta en triar domini.

És a dir, el .cat té unes dinàmiques endògenes i exògenes que finalment reverteixen en potenciar el domini i, de retruc, la llengua, la cultura i el país. Els governs

han d'adaptar-se al món global i per això han de deixar de qualificar el domini .cat com a fet cultural exclusivament.

Per una altra banda, l'acció exterior del Govern de Catalunya acostuma a ser un reflex de la nostra societat i, per tant, s'observen mesures més aviat tímides. Si aquestes mesures van incrementant-se mitjançant "més govern", és a dir, amb mesures d'acció de govern a l'exterior per tal d'incrementar la nostra presència, es facilitarà que la societat civil tingui més possibilitats de ser-hi i la presència internacional del país augmentarà automàticament en generar més seguretat en els actors implicats. L'actuació conjunta i complementària del Govern i de la societat civil, facilitarà aquesta acció de més govern.

Vist això, cal remarcar que ha començat la segona dècada del segle XXI i, per tant, el treball i les relacions en xarxa són una realitat que anirà en augment. Cal que la societat no ho deixi tot en mans dels governs ni que els governs s'oblidin de la societat civil i dels recursos socials. La cooperació és una de les accions que cal potenciar.

La promoció catalana a Internet a través del .cat

Però la solució no sempre passa per l'exterior; de vegades tan o més importants són les actuacions locals amb projecció exterior. El .cat serveix per a la promoció exterior dels catalans com a domini lingüístic i cultural, i cal que el govern ajudi a fer entendre a multinacionals i organitzacions que és una gran eina per a adreçar-se a un mercat segmentat com és el català, i cal aplicar aquesta fórmula conjuntament amb altres tipus d'entitats catalanes, ja que no sempre la solució és exterioritzar: moltes vegades, la solució rau en fer entendre professionalment el món local.

El món local, la societat civil, està en ple funcionament els 365 dies de l'any, independentment dels cicles políticoelectorals. Cal, doncs, aprofitar aquesta situació per fer més viables les relacions entre governs i societat civil, tal com succeeix en altres països. Caldria fer-ho tot empeltant, ben aviat, les noves generacions.

L'experiència personal ens demostra que cal realitzar un doble exercici de complicitats. Per una banda, la del Govern i/o del poder polític amb la societat civil, i per

una altra banda, la simbiosi entre el sector/àmbit públic i el privat a l'hora d'actuar a l'exterior. Els governs i la societat civil es necessiten mútuament car són complementaris. El mateix passa entre el sector públic i el sector privat.

Si no existeix aquest equilibri, no podem entendre la identitat particular sense la integració global. Per tant, la identitat catalana, com a llengua i cultura, passa per la xarxa global, és a dir, per Internet.

El domini .cat ens permet ser nosaltres (món local), però voler fer-ne una bandera seria una equivocació. La norma bàsica universal d'un domini és que el seu èxit és el seu ús massiu. Quan afegeixes el .cat, t'estàs projectant al futur i també estàs dient que ets català; no necessites explicar-te més. Són tres lletres que et reafirmen, però que no són excloents. Per això, moltes empreses l'utilitzen per a diferenciar els segments de mercats, i el combinen amb altres dominis. Les multinacionals s'hi han apuntat de seguida; l'empresariat d'aquí té més temors, potser perquè encara tenim una visió ancorada en el passat. Hem aconseguit que el .cat sigui relativament massiu en aquesta primera fase de consolidació, ja que la gent ha entès que té un ús determinant. També cal tenir clar que hem introduït un nou concepte, perquè Internet és al món, i la cartografia ja no determina les fronteres: el .cat pot ser a qualsevol indret del planeta.

Si som a Internet, tenim el futur assegurat. Però hi hem de ser tots, com a reflex de la realitat que som.

Justícia i Pau

Membre de:

Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE)

International Peace Bureau (IPB)

Organisation Mondiale Contre la Torture (OMCT)

Per:

Arcadi Oliveres

President de Justícia i Pau

L'activitat internacional de Justícia i Pau

El mateix naixement de Justícia i Pau a Barcelona, el dia 29 de febrer de l'any 1968, ja es troba, de fet, vinculat a un esdeveniment internacional: El Concili Vaticà II havia aprovat l'any 1965 la Constitució Gaudium et Spes sobre el paper de l'Església (catòlica) en el món contemporani; el papa Pau VI l'ampliaria posteriorment amb el Motu Proprio Catholicam Christi Ecclesiam de gener de 1967 i l'Encíclica Populorum Progressio de març del mateix any. Amb aquests documents, quedà instituída la Comissió Pontifícia Iustitia et Pax i dissenyada la seva tasca programàtica, de la qual, just un any després, se'n reclamà la Comissió de Barcelona (veure bibliografia).

Evidentment, i per raó de les circumstàncies polítiques que es vivien a Catalunya, Justícia i Pau no es limità a promoure, que també ho féu, el desenvolupament de la doctrina social de l'Església, sinó que es preocupà de qüestions d'actualitat política vinculades, sobretot, a la violació permanent de drets humans que practicava la dictadura franquista. D'aquesta manera, els primers passos es dirigiren a lluitar contra la pena de mort, vigent i plenament practicada, i en favor de l'amnistia dels innombrables presos polítics.

Els primers projectes internacionals: la cooperació al desenvolupament

Posteriorment, i un cop transformat en certa mesura el règim, la dimensió internacional prengué, de la mà del seu president Joan Gomis, un caràcter prioritari

dins de les tasques de Justícia i Pau. L'element més significatiu fou, a partir de l'any 1982, la realització de la Campanya en favor del 0,7% per tal de reclamar al Govern de l'Estat la destinació del 0,7% del PIB a la cooperació al desenvolupament, tal com havien recomanat, deu anys abans, les Nacions Unides. Diferents accions i propostes acompanyaren, durant bastants anys, aquesta iniciativa. Val la pena esmentar la posada en marxa, l'any 1983, de la campanya Desarmament i Desenvolupament per la Pau; la celebració, el mateix any 1983 del Simposi Internacional Nord-Sud i Nosaltres; l'impuls a la creació, l'any 1985, del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament; la posada en marxa de la campanya Catalunya Solidària que, juntament amb altres entitats, tingué lloc l'any 1989; la insistència de Joan Gomis que, finalment, prengué forma, l'any 1986, en la primera partida de recursos que els pressupostos de la Generalitat dedicaren al Tercer Món, en ocasió d'una acció per tal de col·laborar en ajuts contra la fam a Etiòpia, i que dugué fins a aquell país el mateix Joan Gomis. En la mateixa direcció, i abans que la tasca fos assumida per la Federació Catalana d'ONG pel Desenvolupament, Justícia i Pau inicià la publicació dels anuaris Catalunya-Tercer Món, i s'encarregà de les edicions corresponents als anys 1996, 1997 i 1998. Posteriorment, a partir de 1999, començaren diverses campanyes destinades a demanar que la idea sabàtica del canvi de mil·lenni servís també per a procedir a l'abolició del deute extern dels països del sud.

Conseqüentment, es produïren diferents accions crítiques envers els organismes financers internacionals i es va generar un primer interès per les formes existents de banca ètica.

Probablement, l'àmbit de la cooperació fou el més reiterat, però no cal oblidar la dimensió internacional en altres àmbits del treball de Justícia i Pau.

Les accions a favor dels drets humans

Els drets humans foren també motiu d'accions de caire internacional. Missions a diferents països, amb presència de membres de Justícia i Pau, i de Joan Gomis d'una manera particular, visitaren, durant els anys vuitanta i noranta del segle XX,

El Salvador, Honduras, Nicaragua, Guatemala, el Perú i el Líban. Uns anys abans, a finals dels setanta, Justícia i Pau fou una de les institucions promotores de l'Associació Catalana de Solidaritat i Ajuda als Refugiats (ACSAR). De la mateixa manera, i en l'àmbit dels drets humans, Justícia i Pau, manté, des de fa anys, una participació en el Programa per a la protecció dels defensors de drets humans promogut conjuntament per la Organització Mundial Contra la Tortura (OMCT), la Federació Internacional de Drets Humans (FIDH) i Amnistia Internacional, i ho fa mitjançant l'enviament constant de cartes de protesta i de denúncia a les autoritats davant de casos de violació dels drets humans arreu del món; violacions que prenen forma de tortura, assassinat, detencions arbitràries, desaparicions de persones, agressions, etc.

Les accions vinculades als temes de pau han ocupat també un segment important dins de les activitats internacionals de Justícia i Pau. Alguns dels elements més destacats foren la participació en campanyes de dimensió mundial en contra de les armes nuclears; per la prohibició de les mines antipersona; i també algunes de caràcter estatal, però que transcendien les fronteres, com la del referèndum sobre la permanència d'Espanya a l'OTAN i l'anomenada "OTAN-NO, BASES FORA". Igualment, i en col·laboració amb la Fundació per la Pau, s'engegaren dos projectes: la Campanya Contra el Comerç d'Armes (C3A), llançada l'any 1989 –de la qual en parlarem més endavant al referir-nos al Centre Delàs–, i la Trobada de Barcelona que, des de 1990, reuneix cada any destacats experts d'arreu del món per tractar temes vinculats amb la pau i el desarmament internacionals.

Els nous objectius amb el repte de la immigració

També sembla adequat, en parlar de dimensió internacional, de fer referència a accions que Justícia i Pau ha dut a terme en el terreny de la immigració i, d'una manera especial, les gestions d'intermediació realitzades l'any 2001 amb motiu del tancament de diferents col·lectius d'immigrants en parròquies de Barcelona, i de la qual va sorgir la campanya La Immigració: Causes, Efectes i Propostes d'acció. La immigració vincula perfectament les dimensions socials internes amb les externes d'un país.

Per a enllestir aquesta primera part de recorregut històric, resulta imprescindible fer una referència a la Comissió de la Infància de Justícia i Pau, fruit indirecte de la celebració, l'any 1979, de l'Any Internacional de la Infància promogut per les Nacions Unides. Per a tirar endavant aquella celebració, nasqueren la Comissió Internacional i la Comissió Catalana d'ONG. El Secretariat de la Comissió Internacional fou assumit pel Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE); un paper similar fou adoptat, en el cas català, per la Comissió de la Infància de Justícia i Pau, nascuda l'any 1980. Des d'aquell moment i amb una dedicació constant per part de Jordi Cots, la Comissió ha treballat per difondre el text de la Convenció sobre els Drets de l'Infant i ha donat seguiment a les propostes i iniciatives del BICE.

Els projectes actuals

A hores d'ara, continuen ben actives la majoria d'iniciatives internacionals explicades fins ara (drets humans, infància, immigració, desenvolupament, trobada de Barcelona, etc.), però cal fer especial èmfasi en la notable implicació que signifiquen les tasques del Centre Delàs, la participació en els processos dels fòrums socials i les accions de la Comissió Nord-Sud i Globalització.

■ El Centre d'Estudis per a la Pau JM Delàs

El Centre d'Estudis per a la Pau JM Delàs nasqué l'any 2000 (prengué el seu nom en record del destacat i desaparegut pacifista Josep Manuel Delàs). Des d'aleshores, ha donat continuïtat a les activitats de l'anterior Campanya Contra el Comerç d'Armes (C3A). En l'àmbit internacional, representa a Justícia i Pau davant de l'International Peace Bureau (IPB), a Ginebra; actua com a corresponsal de l'Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI), i és un membre actiu de la Xarxa Europea Contra el Comerç d'Armes (European Network Against Arms Trade, ENAAT).

■ Trobades periòdiques de l'ENAAT

Justícia i Pau fou un dels membres fundadors de l'ENAAT l'any 1987 a Malmö (Suècia) i va participar, l'any 1991, en una expedició de membres de l'ENAAT a

Nova York amb motiu de la creació, per part del Secretariat de Nacions Unides, del Registre Mundial sobre Exportacions d'Armes que, tanmateix, finalment, esdevingué paper mullat. En diverses ocasions, les sessions periòdiques de l'ENAAT (la més recent, l'any 2009) han tingut lloc a Barcelona.

Cal dir, a més, que representants del Centre Delàs van participar en trobades de preparació del Tractat internacional sobre bombes de dispersió (anomenat Procés d'Oslo). El Centre Delàs també ha organitzat diferents trobades internacionals sobre els exèrcits humanitaris, sobre la presència espanyola a l'Afganistan i sobre el negoci de les armes.

■ Participació en els fòrums socials

Els fòrums socials han estat, probablement, l'altre gran àmbit d'actuació internacional recent de Justícia i Pau. Pel que fa al Fòrum Social Mundial, s'hi ha participat des de l'any 2004; membres de l'entitat han estat presents en els fòrums de Bombai, Porto Alegre, Bamako, Nairobi i Belem do Para. La participació ha inclòs la realització de diferents seminaris i la convocatòria, fins ara, de dues trobades internacionals de grups de Justícia i Pau d'arreu del món.

També s'ha assistit al Fòrum Social Europeu de Malmö, i als fòrums regionals de la Mediterrània a Barcelona, i de l'Amèrica Llatina a Cartagena d'Índies (Colòmbia). En la mateixa línia, i malgrat el seu àmbit més restringit i no estrictament internacional, Justícia i Pau ha assumit importants responsabilitats en l'organització de les edicions dels dos primers fòrums socials catalans, els anys 2008 i 2010 respectivament.

Finalment, i pel que fa a la tradicional activitat de Justícia i Pau en l'àmbit de la cooperació, i en el transcurs dels darrers anys, val la pena recordar la participació en una iniciativa internacional com és la Setmana d'Acció Global contra el Deute Extern. Igualment, valdria la pena afegir que la realitat de la crisi econòmica i ecològica, que afecta també amb força els països del nord, posa damunt de la taula la necessitat d'aprofundir encara més en la necessitat d'intercanvis internacionals que permetin estudiar la situació actual i posin de manifest que el món està globalitzat, que disposem d'un únic planeta i que les respostes tan sols seran vàlides si s'assumeixen de la mateixa manera per part de tots els habitants de la Terra.

Institut d'Estudis Catalans

Membre de:

Union Académique Internationale (UAI)

European Association for Chemical and Molecular Sciences (EuCheMS)

Per:

Salvador Giner

President de l'Institut d'Estudis Catalans

La internacionalització de les institucions culturals i acadèmiques catalanes

L'acadèmia nacional de la cultura i la llengua catalanes

Nascut el 1907, l'Institut d'Estudis Catalans és, des d'aleshores, una corporació oberta al món, basada en el concepte d'universalisme cultural, científic i lingüístic. Exerceix d'acadèmia nacional de Catalunya amb tot el que comporta de representació del país i de la nostra cultura en el món.

Quan Enric Prat de la Riba es decidí a tirar-lo endavant, a Catalunya corrien aires de noucentisme, moviment cultural d'abast polític engegat sota la inspiració d'Eugeni d'Ors, escriptor prou compromès amb l'Institut. El catalanisme modern prenia força i les elits polítiques i culturals estaven decidides a donar una embranzida a la nació, per tal que esdevingués més autònoma i més pròspera. Els prohoms de l'època tingueren la predisposició, i l'encert, de crear les institucions que calien al país. Eren anys en què «tothom es llançava a la brega somiant i confiant en la grandesa futura de la pàtria», com bé escriuria Joan Llongueras.

Aquesta lluita per la recuperació nacional sempre anà de bracet de la voluntat de projectar-la internacionalment.

La seva creació responia a uns objectius ben clars: renovellar l'embranchida que la catalanística havia perdut per mor d'adveniments polítics adversos, i situar la llengua i la cultura catalanes al món. La situació privilegiada que el present ens

confereix per esguardar el passat ens permet de saber que, anys més tard, aquesta adversitat política tornaria, encara més ferotge i posant en perill la continuïtat de la noble tasca que l'aplec d'intel·lectuals catalans s'havia decidit a engegar, a les primeries del segle XX.

L'Institut, certament, ha passat per moments molt difícils. Tanta era la feina a fer, els problemes a resoldre arreu del país, que hom hauria pogut entendre que aquesta institució només s'hagués preocupat de resoldre'ls des d'una perspectiva interna, sense fer gaire cas de les oportunitats que sempre ofereix obrir-se portes enfora. Malgrat tot, no fou així. L'acadèmia catalana de les ciències i les humanitats, configurada com a institució a l'estil de les que existeixen a la majoria de nacions europees, sempre ha tingut clara la seva voluntat de situar-se al costat de les corporacions científiques i acadèmiques més prestigioses del món.

L'IEC generadora de debats i creadora de coneixement

L'Institut sempre ha volgut participar dels debats intel·lectuals i del procés de creació de coneixement. Aquesta dèria mai no abandonà els seus impulsors i així fou que l'any 1922, només quinze anys després de la seva fundació, l'Institut d'Estudis Catalans passà a formar part de la Unió Acadèmica Internacional (UAI) com a membre de ple dret.

■ Programes de recerca amb la Unió Acadèmica Internacional

La UAI és una federació d'acadèmies o grups d'aquestes d'àmbit nacional i entitats similars amb vocació de cooperar internacionalment. L'objectiu és fomentar la cooperació de les acadèmies dedicades especialment a les ciències filològiques, arqueològiques, històriques, i a les ciències socials, morals i polítiques en un sentit ampli. Té la seu a Brussel·les i fou creada sota la inspiració de l'historiador belga Henri Pirenne.

L'Institut té engegats diversos programes de recerca sota els auspicis de la UAI, entre els quals cal assenyalar el «Corpus dels Trobadors» que, sota la direcció d'un membre de l'IEC, aplega professors i experts de prop de vint universitats d'arreu

d'Europa; el «Corpus Antiquitatum Americanensium»; el «Tabula Imperii Romani, Forma Orbis Romani» i el «Corpus dels Timbres Amfòrics».

A més, la col·laboració estreta entre ambdues institucions ha permès de dur a terme projectes d'alt nivell científic. N'esmentaré el projecte internacional «Dignitat de la persona humana», coordinat per l'Institut d'Estudis Catalans —partint d'una idea expressada per l'Acadèmia francesa de Ciències Morals i Polítiques—, la UAI i l'European Science Foundation. En el marc d'aquest treball, es dugueren a terme reunions científiques i acadèmiques a Jerusalem, Rabat i Barcelona per posar les bases preliminars d'un extens estudi internacional de naturalesa multidisciplinària respecte a les diverses facetes de la dignitat humana, entre les quals es donà preferència a aquelles relacionades amb els camps de les ciències humanes i socials.

■ Projectes comuns amb l'Institut Europeu de la Mediterrània

Actualment, l'IEC i l'Institut Europeu de la Mediterrània, amb la col·laboració de la UAI, estan organitzant un seminari internacional sobre «Ciutats mediterrànies: civilització i desenvolupament», que se celebrarà a Barcelona la tardor de 2011. La trobada, amb participació de professors estrangers, ha estat concebuda amb l'objectiu d'aprofundir en la funció de les ciutats en el món mediterrani com a factors decisius de civilització al llarg de la història. S'abordarà llur procés de canvi des de l'antiguitat fins al segle XX en els dos vessants (europeu i africà) i les dues ribes (occidental i oriental).

Aquests són només dos exemples que demostren la voluntat de l'Institut d'Estudis Catalans d'organitzar, coordinar i allotjar iniciatives acadèmiques, científiques i culturals amb la participació de gent vinguda d'arreu, tot fent de casa nostra un indret per a la trobada i l'entesa.

Una acadèmia multidisciplinària

L'Institut d'Estudis Catalans està format per membres —professors universitaris, catedràtics, escriptors, científics i intel·lectuals en general— provinents de tots els

campes del saber. Aquests membres s'agrupen en seccions. Ara mateix n'hi ha cinc —Secció Històrico-Arqueològica, Secció de Ciències Biològiques, Secció de Ciències i Tecnologia, Secció de Filosofia i Ciències Socials, i Secció Filològica—, on organitzen la seva recerca científica.

Els membres de l'Institut són numeraris, emèrits i corresponents. Els que pertanyen a les dues primeres tipologies provenen, ben majoritàriament, dels territoris de la llengua i la cultura catalanes. La condició de corresponent, en canvi, aplega personalitats científiques i acadèmiques d'arreu. Aquest fet, mostra inequívoca de la voluntat de projecció exterior de l'Institut, suposa una preuada baula de lligam entre la llengua i la cultura catalanes i la resta de països, llengües i cultures en què els corresponents de l'Institut desenvolupen llur tasca professional. Ras i curt, el reguitzell de gairebé setanta membres corresponents que l'IEC té escampats pel món representa una capacitat d'internacionalització que cal potenciar al màxim.

Molts membres de l'Institut desenvolupen l'activitat professional fora del país, la qual cosa aprofundeix els lligams que mantenim amb altres institucions i universitats.

L'Institut d'Estudis Catalans compta amb vint-i-vuit societats filials, les quals conreen tots els camps del saber, algunes d'elles tan o més antigues que el mateix IEC. Aquestes societats, que s'organitzen autònomament, malden pel seu reconeixement internacional i per establir, al seu torn, contactes amb societats semblants d'altres indrets del món.

La Societat Catalana de Química, per exemple, ja ha estat reconeguda com a membre nacional de ple dret de l'EuChemS (European Association for Chemical and Molecular Sciences), que és la societat que agrupa les societats científiques i tècniques en el camp de la química a tot Europa —amb cinquanta associacions membres de trenta-cinc països diferents i amb més de 150.000 individus associats. El seu objectiu és participar activament en les diverses activitats d'aquesta associació, així com establir les relacions que calgui amb les altres associacions de química europees.

L'Associació Catalana de Sociologia és, així mateix, un cas capdavanter pel que fa a la internacionalització des del moment de la seva creació, el 1979, com a filial de l'Institut. El 1996, en ocasió del VI Congrés Mundial de Sociologia, celebrat a Eivan (França), alguns sociòlegs catalans la van proposar a l'Associació Internacional de Sociologia. Els contactes molt actius amb associacions europees i mundials no han cessat des d'aleshores.

■ La participació de les societats filials de l'IEC en organismes internacionals

A més a més, altres societats filials de l'IEC tenen presència en organismes internacionals. És el cas de la la Societat Catalana de Matemàtiques, que pertany a l'Association Kangourou sans Frontières; la Societat Catalana d'Estudis Clàssics, membre de la Fédération Internationale des Associations d'Études Classiques; l'Associació Catalana de Ciències de l'Alimentació, que forma part de l'Institute of Food Technologies, dels Estats Units; la Societat Catalana de Filosofia, que és de l'International Unions of the History and Philosophy of Science; la Societat Catalana de l'Educació dels Països de Llengua Catalana, que col·labora amb l'International Standing Conference for the History of Education; la Societat Catalana de Filosofia, que és present a l'Organization of Phenomenological Organizations; la Societat Catalana de Geografia, que pertany a la Society of Geographical Societies i altres organitzacions que representen els geògrafs i les ciències geogràfiques dels països de la Unió Europea.

L'Institut, tal com especifiquen els seus estatuts fundacionals, té per objecte l'alta recerca científica i principalment la de tots els elements de la cultura catalana, així com la defensa de la llengua catalana. Aquest és el capteniment de la nostra institució i així s'ha demostrat al llarg dels seus més de cent anys de vida.

Amb tot, l'acadèmia catalana ha sabut entendre que la llengua anglesa ha esdevingut cabdal per a l'intercanvi d'idees, ciència i cultura. Aquest llatí del segle XXI és una extraordinària eina per fer-nos valer a l'exterior. És així que l'IEC compta amb diverses revistes científiques en anglès, com ara *Contributions to Science i Catalan Historical Review*, per citar dos dels exemples més significatius. Aquestes publica-

cions, que es poden consultar també en línia, fan arribar arreu la investigació que es realitza amb el suport incondicional de l'Institut. Ens fan ser presents als circuits científics internacionals.

L'Institut, sense cessar, dóna aixopluc a jornades internacionals, n'organitza i en coordina d'altres. Fa pocs dies, hem signat un conveni de col·laboració amb la Casa Velázquez que permetrà que totes les activitats que organitzi aquesta institució acadèmica i científica francesa a Catalunya es canalitzin a través de l'acadèmia catalana.

En un món com el nostre, cada cop més interconnectat, en què les tecnologies de la informació i la comunicació han modificat radicalment els paràmetres tradicionals de promoció de la ciència i la cultura, la col·laboració amb les institucions i acadèmies del món esdevé cabdal. Aquesta premissa, però, ja era ben present en els primers anys de la nostra ja centenària corporació. I continua essent-ho.

L'Institut d'Estudis Catalans nasqué amb la voluntat ferma d'ésser present al món. Encara ara esmerça tots els esforços per continuar-ho essent, a l'alçada del que se n'espera. Universalitat, racionalitat i solidaritat amb la cultura i el coneixement d'arreu són i continuaran essent les guies mestres de la nostra acadèmia nacional.

Barcelona Centre de Disseny

Membre de:

Bureau of European Design Associations (BEDA)

International Council of Societies of Industrial Design (ICSID)

Design Management Institute (DMI)

Per:

Isabel Roig i Llorca

Directora General de BCD

Invertir en disseny ajuda a endegar processos d'internacionalització

Barcelona i Catalunya conformen des de fa molt de temps –i especialment els darrers 25 anys– un gran centre de creativitat i disseny. La seva rica tradició en les diferents disciplines i un teixit dens i arrelat de centres d'ensenyament, institucions, comerços, serveis i indústria, li confereixen una identitat reconeguda internacionalment. En aquest context, cal dir que la capital catalana aposta pel disseny com un dels deu sectors estratègics que conformen l'oferta de la ciutat, entenent que aquest és un sector que aporta valor a la proposta de ciutat i és un dels motors claus de l'economia, el coneixement i la innovació.

L'excel·lent oferta d'empreses de serveis de disseny i l'oportunitat que representa el disseny en l'economia del coneixement com a element diferenciador per a la competitivitat, la innovació i la internacionalització de les nostres empreses i organitzacions, conforma un sector estratègic per al progrés econòmic i social del nostre país.

Barcelona 92, una finestra a l'exterior

Tot i que l'esclat del disseny barceloní es va produir als anys 80, no va ser fins als Jocs Olímpics de 1992 que Catalunya va donar a conèixer d'una manera més patent els seus actius més "exportables". Europa, i el món, semblava descobrir un país (Catalunya) i una capital (Barcelona) amb noves idees i molt de potencial en el

camp del disseny. Feia alguns anys que Barcelona i les principals capitals catalanes havien començat a orientar-se cap al sector dels serveis, fet que va ajudar, i molt, al desenvolupament i a l'expansió posteriors del sector del disseny.

Durant aquells anys, la cultura del disseny a Barcelona i a Catalunya va trobar l'oportunitat d'aplicar la seva creativitat immensa en el procés modernitzador de la societat local per donar-la a conèixer després a l'exterior. Tot això explica que, durant els darrers anys i fins avui, Barcelona i Catalunya hagin pres consciència de la seva identitat com a capital del disseny i que la nostra ciutat hagi convertit aquesta disciplina en un dels elements clau del progrés de l'economia del país. Van ser anys d'un gran creixement generalitzat, fins al punt que Catalunya acull actualment més de 3.000 empreses internacionals, de les quals una gran part hi operen des de fa més de 10 anys.

Les xifres confirmen que una aposta clara pel disseny ajuda les empreses i les economies a ser més competitives i, per tant, a endegar processos d'internacionalització. Segons l'estudi "L'impacte econòmic del disseny a les empreses de Catalunya", de l'Observatori Disseny i Empresa de BCD, el 68% de les empreses catalanes afirmen que la inversió en disseny els ajuda a obrir nous mercats. Aquest i altres estudis deixen constància del rol fonamental que juga el disseny com a element clau per a la innovació i la diferenciació tant de productes com de serveis i, per tant, del fet que és un aliat imprescindible per a les nostres empreses i per a l'economia del nostre país en un món cada vegada més globalitzat.

Sectors industrials tradicionals, com ara el mobiliari i la il·luminació, l'emalatge o el tèxtil, són alguns exemples d'aplicació del disseny com a factor competitiu; però n'hi ha molts d'altres, com ara el sector dels serveis i altres sectors emergents, en els quals una inversió més gran en disseny i la seva correcta gestió ajudarien a emprendre accions d'internacionalització.

Nous mercats, nova competència

Moltes economies que abans competien per preu, ho fan ara mitjançant una aposta clara pel disseny i la innovació. Fa anys que s'especula amb aquesta idea, és a

dir, que economies emergents que basaven el seu creixement en una mà d'obra barata donarien un pas endavant si apostessin pel disseny i la innovació en els seus productes i serveis. Avui, podem confirmar aquesta tendència.

Un dels factors determinants que ajuda països com ara Singapur o Corea, entre molts d'altres, a avançar en aquest sentit, és el suport dels organismes públics. Aquestes regions compten amb un sector del disseny encara incipient, tot i que sorprenentment competitiu, fet que ens obliga –fa temps que ja no hi podem competir per preu– a prendre mesures per no quedar-nos enrere. Queda clar que la innovació, la diferenciació i la necessitat d'incrementar la cadena de valor per obtenir avantatges competitius en el mercat global s'ha convertit en el repte de qualsevol país desenvolupat.

Una marca global

Barcelona és la cinquena millor ciutat europea –la primera del sud d'Europa– segons l'estudi "European Cities & Regions of the Future 2010/11", publicat pel Grup Financial Times. Un estudi que considera criteris com ara el potencial econòmic, la rendibilitat, els recursos humans, la qualitat de vida o les infraestructures. Estudis com aquest reafirmen el bon posicionament de la capital catalana pel que fa a qualitat de vida o com a ciutat ideal per a establir-hi una empresa. En aquest sentit, Catalunya i Barcelona són destinacions de referència per a companyies internacionals que volen instal·lar el seu departament de disseny, per a estudiants o per a professionals de totes les disciplines del disseny que busquen inspiració i estímuls dins de la diversa oferta cultural, el patrimoni arquitectònic suggeridor o el clima agradable del qual gaudim a casa nostra, per tal de desenvolupar projectes.

Sens dubte, el sector del disseny català és reconegut internacionalment per moltes coses, però sobretot per la seva creativitat, associada ben sovint a molts valors que deriven de la cultura mediterrània. La convergència d'aquests elements ha aconseguit construir una marca de valor, el segell "Dissenyat a Barcelona", apreciat i considerat tant per a productes locals com internacionals, i un actiu glob-

al que ajuda les empreses a ser molt més competitives i a endegar processos d'internacionalització amb un posicionament millor.

Aquesta realitat permet a Barcelona competir en el camp del disseny amb altres ciutats europees com ara Berlín, Londres, Amsterdam, Milà o Estocolm, i ho fa gràcies al reconeixement de què gaudeix la marca "Dissenyat a Barcelona" i els valors que la formen: tradició, cultura, creativitat i inspiració, arquitectura, disseny, coneixement, experiència i innovació. Tot això, sumat al *momentum* creatiu que experimenta contínuament la ciutat, fan de Barcelona i Catalunya un indret idoni per a desenvolupar nous projectes, per a atraure inversió i per a conceptualitzar iniciatives relacionades amb el disseny i la innovació.

Aquest posicionament té un valor incalculable a l'hora d'atraure talent i inversió, però també ha de servir per a exportar el talent, la professionalitat, els productes i els serveis de les empreses i les organitzacions catalanes.

Un clar exemple de la utilització de la marca "Dissenyat a Barcelona", és el projecte BCN Design Export de BCD, l'objectiu del qual és la promoció d'aquesta marca, dels seus professionals i de les seves empreses arreu del món, a través de la participació a congressos, jornades, fires, missions i ponts empresarials, així com altres esdeveniments relacionats amb el sector del disseny. En aquest marc, BCD, amb el suport del Sector de Promoció Econòmica Internacional de l'Ajuntament de Barcelona, coordina des de l'any 2006 la participació conjunta de diverses empreses de serveis de disseny a l'Inno Design Tech Expo (IDT Expo) de Hong Kong. Aquestes empreses es presenten sota una mateixa marca, "Dissenyat a Barcelona", i en un mateix espai, on duen a terme accions empresarials i de networking amb empreses xineses.

A banda de la coordinació i l'acompanyament a la fira, BCD assessora les empreses participants sobre les subvencions i ajudes per part d'organismes públics com ara ACCIÓ (Generalitat de Catalunya). Més de 30 empreses han pogut endegar processos d'internacionalització a partir d'aquesta iniciativa i donar a conèixer els seus serveis i productes dins el mercat internacional.

El disseny català mira a l'estranger

A l'hora d'establir l'estratègia i les accions que cal dur a terme en l'àmbit de la internacionalització, és imprescindible conèixer els interessos i necessitats dels professionals i les empreses del sector en què ens trobem. És per això que l'Observatori Disseny i Empresa de BCD, Barcelona Centre de Disseny, ha elaborat un estudi que ha permès detectar quines empreses estan exportant i quines no, quines àrees i mercats internacionals prefereixen, a quines accions internacionals volen participar, i amb quines mancances i dificultats es troben.

Una de les conclusions més rellevants és el clar interès, per part dels professionals i de les empreses que ofereixen serveis de disseny, en participar en accions internacionals, tal i com afirma un 96% dels participants.

El 45% dels professionals i de les empreses ja exporten llurs serveis de disseny. El 24% ha participat en accions internacionals conjuntes amb altres empreses de serveis de disseny. D'aquests, el 56% va comptar amb ajut d'algun organisme, enfront del 44% que no va tenir cap ajut.

Les accions internacionals més destacades són, de més a menys interès: la participació activa en esdeveniments internacionals (fires, exposicions, congressos, trobades, etc.); l'assistència/visita a fires internacionals; els partenariats; l'acolliment de missions d'altres països a Catalunya, anomenades missions inverses; i, per últim, la participació en grups d'exportació.

De les respostes obtingudes, es desprèn que l'àrea que més interessa és la UE dels 15 països comunitaris, amb un 79%. En segon lloc i bastant igualats pel que fa a percentatge, es troben Àsia Pacífic, amb un 47%; la UE ampliada, corresponent als 12 països comunitaris que s'han afegit als darrers tractats, amb un 44%; i l'àrea del Mediterrani i l'Orient Mitjà, amb un 43%. Les zones de Mercosur/Comunitat Andina i NAFTA-Carib, desperten un interès del 31% i del 36% respectivament. I, finalment, l'Àfrica subsahariana i Sud-àfrica és clarament la menys preferent, amb un 10%.

Els països més destacats coincideixen amb la tendència de les àrees preferents, ja que de la UE 15, França és el més destacat, seguit d'Itàlia i el Regne Unit, Alemanya

i els Països Baixos. De l'àrea d'Àsia Pacífic els països preferents són el Japó i la Xina. De l'àrea del Mediterrani i l'Orient Mitjà, se'n destaquen els Emirats Àrabs. Cal esmentar també els Estats Units i Mèxic, situats a la zona NAFTA-Carib.

Pel que fa a les dificultats i/o mancances amb què es troben les empreses de disseny a l'hora d'internacionalitzar-se, la que més destaca sobre la resta és la manca d'ajuts i subvencions, tal i com afirma un 73% de les empreses enquestades. Les següents dificultats i/o mancances més destacades són la manca de formació en comerç internacional i la manca de personal qualificat per a temes d'internacionalització. Les dificultats amb "menys" rellevància són el desconeixement de l'idioma, la poca disponibilitat per viatjar a l'estranger i la manca de formació en noves tecnologies, amb un 32%, 23% i 9% respectivament.

Amb tot, aquestes dades deixen constància del clar interès del sector del disseny català per obrir-se a l'exterior i vendre els seus productes i serveis a l'estranger.

BCD, referent internacional del sistema català del disseny

El *benchmarking* i la creació de sinèrgies amb xarxes internacionals esdevenen imprescindibles avui dia a causa de la globalització de la societat actual i a la conseqüent necessitat de participar en projectes sovint impulsats o promoguts per organismes públics o privats d'abast internacional.

En aquest context, BCD Barcelona Centre de Disseny participa en diverses xarxes i projectes internacionals, per tal d'acomplir part dels seus objectius fundacionals: per una banda, la promoció de Barcelona i Catalunya, de les seves empreses i els seus professionals, en l'àmbit del disseny; i per una altra banda, la defensa i la promoció del valor del disseny en els principals estaments tant públics com privats, locals, regionals, nacionals i globals.

Amb aquest objectiu, BCD és membre del Bureau of European Design Associations (BEDA) des de l'any 2000 i ha format part dels seus òrgans de govern des del 2005 fins al 2010. BEDA és una associació sense ànim de lucre creada el 1969 amb l'objectiu de comunicar el valor del disseny a la Comissió Europea (CE)

i posar-lo a l'agenda dels seus plans i accions en favor de la competitivitat i la innovació de les empreses europees, dels seus països i regions.

Format per més de 40 membres de 23 països europeus, entre centres de promoció de disseny, associacions de professionals i centres educatius, aquest organisme ha aconseguit, en els darrers anys, posicionar el disseny com a una de les prioritats de la CE en l'àmbit de la innovació. Des de la trobada que es va dur a terme a Lisboa l'octubre de 2007 amb el president de la Comissió Europea, José Manuel Durao Barroso, a la qual vaig poder assistir personalment com a membre del *Board*, juntament amb dos altres membres i el president de BEDA, el disseny ha estat present en diverses fites: la revisió dels codis CNAE el gener de 2009, en què per primera vegada trobem un codi en l'àmbit dels serveis a les empreses per a les "activitats específiques en disseny", el 74.10; la consulta pública duta a terme per la Comissió Europea el juny de 2009, "Design as a driver of user-centred innovation", que va obtenir més de 500 respostes –de les quals cal destacar que el 91% afirmava que el disseny havia de formar part de la nova política d'innovació de la CE (que veurà la llum aquest any 2010)–; o el disseny com a element prioritari dels diferents programes cofinançats per la CE, principalment de la Direcció General d'Indústria i Empresa, i amb la participació d'entitats de diversos països, regions o ciutats.

Amb tot, la presència de BCD dins del BEDA i, concretament, dins dels seus òrgans de govern, li ha permès ser protagonista d'alguns dels èxits aconseguits per a un millor posicionament del disseny i de la seva valoració en el camp econòmic i social a Europa, i posicionar Barcelona i Catalunya com a una de les principals ciutats i regions on el disseny juga, des de fa molt de temps, un paper estratègic.

Un exemple d'això, el trobem en el projecte Innoexpo, en el marc del programa Pro-Inno, que aplega sis ciutats, entre elles Barcelona, per a la celebració de sis Innovation Festivals, un esdeveniment empresarial, professional i social per a promoure la innovació i la creativitat entre els diferents estaments. BCD, com a membre del consorci, va organitzar l'Innovation Festival Barcelona a l'octubre de 2009. El relleu el prendran Milà, Kortrijk, Lisboa, Vílnius i Tallinn el 2010 i 2011.

Un altre exemple és el projecte ADMIRE, també cofinançat pel programa Pro-Inno, una xarxa de 18 socis de 12 països europeus, per promoure la gestió del disseny entre les empreses i organismes europeus. Fruit d'aquest projecte és la creació del Premi Europeu en Gestió del Disseny (Design Management Europe Award), que ha celebrat ja tres edicions des de la seva creació l'any 2007, i que es continuarà celebrant més enllà de la durada del projecte mitjançant la coordinació des de la xarxa DME Network, formada per 12 socis dels 18 inicials, entre ells BCD. Aquest premi atorga projecció internacional a les empreses catalanes excel·lents en la gestió del disseny que hi participen. En les seves tres edicions, han estat guardonades les empreses Santa & Cole, Chocolat Factory i Roca, i han obtingut menció les empreses JG Group Buró i Metalarte.

BCD continuarà participant activament en aquesta xarxa per a promoure la participació d'empreses catalanes en les properes edicions, i està valorant la possibilitat de presentar candidatura per a l'organització de l'edició 2012 a Barcelona.

D'altra banda, BCD participa en altres projectes internacionals, com ara el SEE Sharing Experience Europe Policy Innovation Design, i duu a terme iniciatives i activitats per a la promoció de la marca Barcelona i la promoció de Catalunya a l'exterior, com ara la BCN Design Week, que enguany celebra la seva cinquena edició, un congrés internacional que pretén promoure Barcelona com a ciutat de creativitat, disseny i coneixement, i que l'any 2009 va atraure prop de 1.000 participants, molts d'ells estrangers. Altres iniciatives, com ara el programa Corporate Design Centres & Hospitality Board, fomenten l'adequació d'un ecosistema que faciliti l'establiment a Catalunya de nous centres de disseny corporatius d'empreses multinacionals, i acompanya els centres que s'han establert a Catalunya.

Aposta de futur conjunta

La profunda crisi que patim actualment fa que molts governs dediquin esforços i recursos a potenciar la creativitat i la innovació del seu teixit empresarial per tal de millorar la seva competitivitat. En aquest procés, el disseny juga un paper cabdal; és per això que les regions que mesurin la salut del seu sector del disseny i, so-

bretot, l'impacte que té el disseny en els comptes de resultats de les empreses, podran elaborar i planificar accions i polítiques de suport adients.

Les oportunitats que presenten Barcelona i Catalunya respecte d'altres regions europees pel que fa a la ubicació geogràfica i característiques de ciutat, converteixen la capital catalana en un escenari amb excel·lents possibilitats d'expansió cap a Europa i la resta del món. Això, sumat a l'esforç dut a terme pels diversos actors de l'entramat socioeconòmic català, han fet possible que, actualment, Catalunya assoleixi una posició destacada en el context mundial, també en el sector del disseny. El procés d'internacionalització de les empreses i les organitzacions catalanes, però, requereix una aposta constant per la competitivitat, la qual cosa passa per invertir en disseny i innovació, i per dotar les empreses de les eines que els permetin gestionar els recursos que se'n deriven, així com treure'n el màxim rendiment.

Tenim tots els ingredients per a ser una potència en disseny i en innovació: creativitat, cultura, xarxa, talent, marca global, entitats de promoció, professionals, projecció internacional... Ara cal que l'aposta conjunta per capitalitzar i potenciar aquests actius sigui consistent a fi de no perdre el tren de les regions capdavanteres.

Centre UNESCO de Catalunya

El Centre UNESCO de Catalunya és una entitat que gaudeix d'estatus consultiu de tipus especial del Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides (ECOSOC)

Per:

Miquel Àngel Essomba

Director del Centre UNESCO de Catalunya

El rol d'UNESCO per construir una Catalunya global

De quin món estem parlant?

Estem, sens dubte, davant d'un canvi profund de les relacions internacionals de conseqüències duradores. Sobre aquest punt, podem afirmar que existeix un cert consens. No obstant això, la dissensió neix en el moment d'interpretar el sentit (per què) i la direcció d'aquest canvi (cap a on). A finals del segle passat, el desmantellament del teló d'acer i de l'òrbita soviètica féu que alguns proclamessin la fi de la història i l'unilateralisme nord-americà com a única via per a gestionar el món a partir d'aleshores. No va ser fins als atemptats de Nova York de 2001 que la fantasia unilateralista, més literària que no pas una altra cosa, toqués fons i s'obrí la perspectiva –també perversa– del xoc de civilitzacions, que posà, d'una banda, les democràcies denominades "occidentals" i els països més o menys democràtics emergents (amb l'excepció de la Xina), i de l'altra, el temible món àrab islàmic (tot i que no tots els àrabs són islàmics, ni molt menys tots els islàmics són àrabs). Però ha calgut una crisi econòmica ben profunda, l'alteració d'un impacte tan fort sobre les economies de tot el planeta, per prendre consciència de la complexitat de gestionar els interessos nacionals en un escenari internacional seriosament interdependent, un entorn global en què es fa difícil governar sense partir d'una perspectiva de clar multilateralisme.

I per governar aquest procés, presumptament, disposem d'un sistema amb més de seixanta anys a l'esquena: les Nacions Unides. Que aquest sistema està en crisi,

no és cap novetat per a ningú. Però tampoc no hi ha cap dubte que, en aquest procés de reorganització de la correlació de forces a escala mundial, es consolidarà a mitjà-llarg termini una consciència clara de la necessitat d'uns instruments internacionals eficaços, unes eines que compleixin la funció de vetlla i salvaguarda dels drets, les llibertats, la seguretat i la justícia per a qualsevol ciutadà del planeta. De la mateixa manera que les Nacions Unides neixen per a salvar les rellicades de l'efímera Societat de Nacions, emergiran en el futur uns renovats organismes internacionals multilaterals, forts i legítims, que compliran aquesta funció.

El repte, però, no és petit car les Nacions Unides van néixer per a donar una resposta a un instant de la història que ja no existeix. Són dues les generacions que han crescut des d'aleshores –la de la postguerra i el benestar, la de la transformació tecnològica–, i la nova realitat mundial es veu compromesa per altres necessitats. Identifiquem-ne algunes:

- El món ha colgat definitivament la guerra freda entre dos titans que, al capdavant, han estat ambdós més petits del que aparentment ens mostraven. Rússia és més que mai un gegant amb peus de fang farcit de problemes polítics, econòmics, demogràfics i sobretot energètics, amb serioses dificultats per mantenir una certa capacitat d'influència en l'escenari internacional. Els EUA han hagut d'empassar-se durant la darrera dècada la seva vulnerabilitat, tant militar com econòmica, i gestionen com poden les restes d'un naufragi que els condueix, inevitablement, a compartir i cedir si volen continuar mantenint una mínima capacitat d'incidència.

- L'aventura europea ha escrit pàgines glorioses. A empentes i rodolons, la UE ocupa a hores d'ara quasi bé la totalitat del continent europeu, i disposa d'una constitució de mínims i d'unes institucions burocratitzades però eficaces que vetllen pel bon desenvolupament del projecte. Tanmateix, el més calent és a l'aigüera. D'una banda, caldrà estar molt atents a l'autèntica integració europea de la darrera onada d'incorporacions que provenen de l'est, països que encara han de demostrar que des d'un punt de vista polític i econòmic són més europeus i menys atlantistes. D'una altra banda, encara queden a la porta els països que, si s'hi integren algun dia, seran la vertadera prova que el projecte europeu ha valgut la pena. Quan Europa aculli Sèrbia, Turquia i algunes altres repúbliques exsoviètiques

(centrals o del Caucas), aleshores la UE podrà respirar tranquil·la i satisfeta per la bona feina duta a terme.

- Els països emergents no s'aturen. A una banda i a l'altra, el Brasil, l'Índia i la Xina no pitgen el fre. Si bé han estat colpits pels efectes devastadors de la crisi econòmica, no podem parlar de ferides sagnants sinó d'alentiment del seu creixement. Aquesta és la bona notícia. La dolenta és que aquesta emergència econòmica no va acompanyada d'una emergència política en matèria de seguretat interna i de drets humans. La violació de les llibertats individuals i col·lectives continua essent-hi una constant; els índexs d'inseguretat creixen al ritme de les seves economies, i a la riquesa creada sembla que li costa redistribuir-se. Davant nostre, queda oberta la incògnita sobre si seran capaços de mantenir el creixement econòmic en el marc d'un sistema polític –potser amb l'excepció brasilera– classista i hermètic.

- I, per últim, queda l'assignatura pendent: l'Àfrica. Un continent massa gran per veure'l com una sola part. Hem de parlar d'àfriques, cadascuna amb una realitat pròpia que convé tenir present de manera diferenciada. D'una banda tenim el nord, adormit encara en els braços d'una tradició que n'atura el vol i li impedeix encaixar definitivament en una Mediterrània que és alhora porta i destí del desenvolupament. Després, tenim l'Àfrica negra, bressol de mil llengües i de deu mil injustícies, amb una pedrera de matèries primeres, físiques i humanes, de valor incalculable, però que encara troba traves –internes i externes– perquè la riquesa que produeixen reverteixi positivament en el benefici del conjunt de la població, sovint fragmentada artificialment per efectes de les colonitzacions. El rol de la Xina com a inversora marcarà sens dubte un punt d'inflexió en aquesta dinàmica de col·lapse. I, per acabar, tenim l'Àfrica blanca, desenvolupada econòmicament però amb un llarg recorregut a fer en el terreny social, encara prou desencaixat després d'un apartheid que encara cueja.

Quina és la Catalunya que volem construir?

Estem, per tant, en una situació de reconstrucció del món a curt termini i de reformulació del seu govern a escala planetària en un horitzó relativament proper. És en

aquest context que hem de preguntar-nos quin paper ha de jugar el nostre país: Catalunya, una nació sense estat.

Allò que Catalunya sempre ha aportat i pot continuar aportant al món no són ambaixadors, ni cascos blaus, sinó els seus recursos, la creativitat de la seva gent i un missatge clar de respecte a la diversitat i de justícia. En quina direcció?

- Davant d'un món que emergeix de nou sota la figura de grans estats (els EUA, la Xina, l'Índia, el Brasil), hem de defensar els països petits. De fet, quan mirem els IDH i altres indicadors de riquesa i benestar, són els estats petits i les regions els qui ocupen la banda alta dels rànquings.

- Davant d'un món que gira la seva mirada cap al Pacífic després d'haver-la tingut concentrada en l'Atlàntic durant els últims segles, nosaltres hem de forçar que la mirada del món giri vers la Mediterrània. ¿Quin altre territori del Mediterrani, si no som nosaltres, pot assumir aquesta funció amb la necessària credibilitat i el reconeixement que fan falta?

- Davant d'un món que no acaba de sortir-se'n amb el dur sotrac d'una crisi financera, econòmica, energètica i petroliera que el té paralytitzat, Catalunya ha de continuar cooperant i demostrant la seva solidaritat amb els qui són més vulnerables en un escenari mundial de globalització que permet grans oportunitats i alhora grans riscos per a la preservació de la diversitat.

Per fer aquesta feina, hem de reconèixer les limitacions característiques d'un país anòmal com el nostre. A Catalunya, a diferència d'altres nacions, i per motius socio-històrics prou coneguts, la societat s'ha vist forçada a anar capdavantera, seguida, després, de les nostres estructures polítiques. Tot i que aquesta vitalitat de la societat civil avui dia no és la que era –potser perquè el progrés democràtic cap a una societat més justa i igualitària fa que no faci tanta falta–, i que aquest sector hagi estat posat en qüestió darrerament a causa de dissortats episodis de delinqüència de guant blanc, hi ha terrenys en què la societat civil catalana encara té la responsabilitat de país de posar-se al capdavant i fer-hi molta feina. No és casualitat que aquests terrenys prioritari als quals cal parar esment coincideixin precisament amb aquelles competències exclusives que l'Estat espanyol es reserva per a si mateix.

Les relacions internacionals és un d'aquests terrenys més destacats. La societat civil ha de continuar esdevenint capdavantera en aquests àmbits, ha de continuar forjant oportunitats per a traduir el missatge de Catalunya al món allí on barren el pas als nostres governants, amb clara coordinació i sintonia amb la seva acció de govern.

És per això que, davant d'hipotètiques reformes, parcials o totals, del sistema de Nacions Unides, hem d'utilitzar tots els nostres contactes i complicitats per fer prevaler una reforma que prioritzi les persones i els pobles, que exigeixi una democràcia participativa sense complexos en els organismes internacionals multilaterals, que afavoreixi la implantació dels principis de representativitat real i no formal, de descentralització i de coordinació regional. Hem de bascular la importància de les estructures passant-la a la ciutadania, passar dels programes als territoris, de les polítiques a les accions. És aquest l'escenari que ens interessa i ens beneficia per partida doble.

També, davant d'una imatge de la Mediterrània (que a voltes se simplifica en imatges que representen turisme i folklore al nord, immigració irregular i amenaça integrista al sud, i conflicte a l'est), la societat civil catalana pot fer esforços importants perquè aquest bressol de cultura i d'humanitat recuperi i projecti arreu els seus valors de diversitat i convivència originaris. Catalunya pot ser un portaveu internacional qualificat per dur a terme aquesta missió, i les oportunitats que ens brinda la capitalitat política de la UPM i la construcció d'un complex d'organismes internacionals a l'antic Hospital de Sant Pau han de ser aprofitades, amb la complicitat reconeguda de l'Institut Europeu de la Mediterrània i la Fundació Anna Lindh, i d'entitats expertes com l'ANUE.

Per últim, davant d'un món en crisi en el qual es basteixen nous murs i les desigualtats no desapareixen sinó que incrementen, la societat civil catalana pot contribuir a construir ponts i trencar fronteres. Des de la cooperació, des de la generació de xarxes amb entitats de la societat civil d'altres països, podem anar teixint uns projectes transnacionals dels quals Catalunya en pot exercir perfectament el lideratge.

Quin és el rol del Centre UNESCO de Catalunya en aquest context

El Centre UNESCO de Catalunya s'ha fet seves aquestes tesis, i al llarg del temps ha anat articulant una estratègia que permet fer contribucions significatives en aquesta direcció. Aquesta estratègia implica especialitzar-nos temàticament. La dimensió temàtica significa que hem cercat l'originalitat i la innovació al voltant dels marcs de treball en què ens movem (educació, ciència, cultura, comunicació). És a dir, hem procurat generar uns discursos i unes pràctiques úniques que ens permeten actuar amb vocació de servei en la societat catalana i que, a la vegada, són referents en l'àmbit internacional. Més en concret, aquesta expertesa l'hem concretada en els temes següents:

■ Diversitat cultural i els drets humans

Hem invertit els nostres esforços per treballar i promoure la relació entre immigració i seguretat. En l'àmbit català, desenvolupem una tasca reconeguda de formació en diversitat cultural dels cossos de seguretat que depenen de les autoritats autonòmiques o locals. L'expertesa adquirida en aquest terreny ens ha conduït a participar en xarxes internacionals que treballen sobre aquesta matèria. Algunes de les accions més destacades són:

Promoció d'instruments normatius internacionals sobre la matèria, com ara la Carta de Rotterdam.

- Organització de trobades internacionals en el marc de CIFAL.
- Traducció a l'anglès i difusió internacional de publicacions catalanes sobre el tema.
- Assessorament de ciutats europees en la matèria, com ara Gant o Toulouse.
- Disseminació de l'acció feta en el marc de la Coalició Europea de Ciutats contra el Racisme de la UNESCO.

■ Diversitat religiosa

Conjuntament amb l'associació AUDIR, ens hem especialitzat en el diàleg inter-religiós des d'una perspectiva comunitària innovadora que incorpora la laïcitat com a principi fonamental per a aquest diàleg. En l'actualitat, estem coordinant accions sobre aquesta matèria a vuit municipis de Catalunya i el bagatge adquirit ens permet una projecció internacional privilegiada. Algunes de les accions en aquesta direcció són:

- Coordinació de la Xarxa Internacional de Mediació i Religió en Zones Urbanes de la UNESCO, que aplega organitzacions dedicades al diàleg interreligiós de tot el món.
- Organització del Parlament de les Religions del Fòrum Barcelona 2004.
- Assessorament de ciutats europees en la matèria, com ara Hèlsinki.
- Gestió de convenis de col·laboració amb el Departament d'Estat dels EUA.
- Coordinació de trobades internacionals d'Interfaith Forum, amb seu a Nova York.

■ Diversitat lingüística

Conjuntament amb l'Institut Linguapax, hem esdevingut especialistes en la relació entre diversitat lingüística i cultura de pau. Hem creat una xarxa que reuneix experts internacionals de màxim nivell sobre el tema, i que ens situa com a capdavanters d'una temàtica pertinent i rellevant, però poc explorada, en l'àmbit internacional.

- Organització d'un seminari internacional sobre llengua i processos de pau el 2008, i d'un informe anual sobre la temàtica.
- Gestió d'una xarxa de deu delegacions de Linguapax a cada continent (Canadà, Mèxic, Euskadi, Hongria, Kalmúkia, Japó, Indonèsia, Nova Caledònia, Camerun, Algèria).

- Atorgament anual d'un premi internacional –Premi Linguapax– de reconeixement a màximes autoritats acadèmiques en la defensa i la promoció de la diversitat lingüística.
- Publicació de materials didàctics sobre aquesta temàtica, en diverses llengües (castellà, anglès, francès), per a centres educatius; i difusió d'aquests materials a la xarxa llatinoamericana d'estats RECIM.
- Assessorament per a l'elaboració del primer Informe Mundial sobre la Diversitat Cultural, aparegut la tardor de 2010.

■ Les ciències naturals

Hem desenvolupat una expertesa reconeguda en la traducció pedagògica de propostes sobre educació per al desenvolupament sostenible. En el marc de la Dècada de Nacions Unides sobre Desenvolupament Sostenible, hem realitzat un conjunt d'activitats i de materials focalitzats en el tema de l'aigua, eix vertebrador d'uns coneixements i d'unes actituds. En destaquem les accions següents:

- Conveni de col·laboració amb el Govern del País de Gal·les per a la publicació en anglès dels nostres materials didàctics sobre la temàtica.
- Participació en l'Expo Internacional de Saragossa de 2008.
- Traducció de l'informe L'estat del món des de l'any 1993, en col·laboració amb el World Watch Institute dels EUA.
- Producció de la pel·lícula El somni de l'aigua, en diverses llengües, al voltant de les diferents problemàtiques sobre l'aigua arreu dels cinc continents.
- Participació habitual a les reunions del Comitè sobre Desenvolupament Sostenible de l'ECOSOC a Nacions Unides, a Nova York.

■ Educació

Hem volgut especialitzar-nos en la cooperació educativa amb un accent marcadament jove, contribuint així a relacionar educació, cultura de pau i convivència. La nostra expertesa en aquest terreny es basa en la capacitat de liderar processos i models participatius, en què els principals protagonistes són els mateixos destinataris de les nostres accions; tot això en un clima de relacions internacionals i d'interculturalitat. Algunes de les accions més destacades són les següents:

- Campanya de suport a l'educació a la franja de Gaza i intercanvis amb joves palestins.
- Promoció d'unes jornades internacionals de joves sobre educació antiracista el 2009, en estreta col·laboració amb la UNESCO.
- Recerca internacional duta a terme amb equips de recerca del Marroc, Algèria, Tunísia, França i Itàlia sobre "Educació, diversitat cultural i cohesió social a la Mediterrània occidental", entre 2007 i 2009.
- Coordinació del Programa Mediterrani Occidental (PMO) de la UNESCO, que implica el disseny i realització de diverses accions d'intercanvi i formació entre alumnat i professorat de deu estats (Portugal, Espanya, França, Itàlia, Andorra, Marroc, Algèria, Tunísia, Líbia, Malta).
- Lideratge i gestió d'un programa de formació de 500 joves líders a la Mediterrània –Programa DIVERMED– que actuïn com emprenedors socials i desenvolupin accions de transformació social, conjuntament amb entitats de Grècia, Itàlia, Tunísia, Líbia i Palestina.

■ La cultura i de la comunicació

Hem volgut posar un especial èmfasi en l'adquisició de bones pràctiques i difusió de les convencions internacionals de la UNESCO al voltant de la Declaració Universal de la Diversitat Cultural, de 2001. Les convencions que se'n deriven posteriorment, com la de Patrimoni Cultural Subaquàtic (2001), Patrimoni Immaterial

(2003) o Expressions Culturals (2005), han estat objecte d'una incidència especial per part nostra, i hem esdevingut referents a l'hora de proposar accions coherents amb el seu desenvolupament. Alguns exemples de les nostres darreres iniciatives al respecte són els següents:

- Promoció i suport a les candidatures catalanes prop de la UNESCO que volen esdevenir patrimoni immaterial de la humanitat. Darrerament, hem assessorat la candidatura dels castells.
- Projecte MIRADES de formació i sensibilització sobre mitjans de comunicació en països pobres, en cooperació amb Televisió de Catalunya i el suport de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i la UNESCO.
- Traducció de l'informe mundial sobre diversitat cultural a deu llengües mediterrànies que no disposen d'estatus estatal.
- Foment d'un programa d'acostament educatiu entre les cultures europees i les àrabs – Programa MEDINA– com a contribució a l'Aliança de Civilitzacions i el Projecte Diàleg Euro-Àrab de les Comissions Nacionals de la UNESCO.
- Organització de seminaris internacionals amb relators especials de Nacions Unides. Darrerament, hem fet seminaris amb el relator especial per als pobles indígenes, amb el relator especial contra tota forma de discriminació racial, i amb el relator especial sobre el dret a l'educació.

Un itinerari d'internacionalització d'aquesta naturalesa, molt intens i diversificat, ha comportat conseqüències clarament positives que reforcen encara més aquesta línia de treball. En aquests moments, el Centre UNESCO de Catalunya és un referent dins la UNESCO com a exemple de potencial de la societat civil per desplegar d'ideari i els programes de l'Organització, actuant sempre des d'aquest doble vessant local-global. Bona mostra d'aquesta consideració és la invitació a formar part del grup especial de treball de la UNESCO per a la descentralització, una bona ocasió per a exercir influència a l'hora de destacar el rol de les nacions sense estat, i una oportunitat sense precedents per promoure la nostra perspectiva sobre el governament.

Aquesta imatge i aquesta confiança fan que ens plantejem seriosos reptes amb vistes al futur que passen necessàriament per tres grans estratègies. La primera, eixamplar el nostre radi d'actuació a la Mediterrània com a espai natural de relació, bo i mantenint el nostre compromís i fidelitat amb la internacionalització del nostre país i les seves entitats. En segon lloc, buscar aliances fortes amb els actors principals d'aquest context supraregional, com ara la Fundació Anna Lindh o l'Institut Europeu de la Mediterrània. Pensem que, de la col·laboració i de l'intercanvi, en poden néixer les complicitats i les complementarietats que afavoreixen la consecució d'objectius que, al capdavall, són comuns i compartits. Per últim, hem de fer un salt vers l'estabilitat en la representació de la nostra entitat a l'exterior, i estudiem la possibilitat d'obrir una delegació a l'estranger des de la qual siguem més a prop de les institucions que ens són afins, com també dels organismes que poden finançar les nostres activitats.

Vivim tots aquests reptes des de la prudència que exigeix la crisi econòmica, però també des de la il·lusió de contribuir significativament al desenvolupament nacional del nostre país. Sabem que podem continuar fent aportacions en aquesta línia, i confiem continuar disposant d'espais per anar-ho explicant, com ara aquestes pàgines.

fundació Pere Tarrés

Membre de:

International Association of Social Educators (AIEJI)

Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE)

Association Européene des Centres de Formation au Travail Socio-Éducatif (FESET)

Per:

Josep Oriol Pujol i Humet

Director General de la Fundació Pere Tarrés

La presència Internacional de la Fundació Pere Tarrés

La Fundació Pere Tarrés és una entitat amb un ampli ventall d'activitats i projectes que neix com a promotora de l'educació en el lleure però creix intervenint en altres àmbits com ara la formació universitària en Educació Social i Treball Social. En ser una entitat constituïda a Catalunya i que intervé en un "àmbit d'activitat característic" i de difícil homologació internacional, presenta uns trets propis, de ben segur semblants a moltes altres iniciatives catalanes, que el fan interessant d'estudiar. Dins del seu àmbit original d'actuació, l'educació també anomenada no formal, trobem a Catalunya altres tipus d'organitzacions, com ara l'escoltisme, que parteixen d'un model molt diferent com és formar part d'una organització internacional.

L'originalitat d'haver estat constituïda a Barcelona partint d'un model educatiu propi que té referents a altres països però no una federació internacional d'organitzacions homòlogues, fa que tota la vinculació internacional hagi de fer-se per interès i iniciativa pròpies. Aquest fet, quan n'analitzem els resultats amb la perspectiva del temps, presenta una xarxa homogènia i rica de relacions que de ben segur suposen un enriquiment per a l'organització. En tota relació amb organitzacions tan diferents, cal explicar, justificar i sentir-se qüestionat pel que es fa mentre es creix i s'analitzen models molt diferents. Probablement, l'aportació no és directa, però hi ha petites aportacions que afavoreixen l'anàlisi de l'acció, amb la qual cosa l'enriquiment és molt alt.

Josep Castells (2010) ens presenta el cas de l'escoltisme català i la seva voluntat d'homologació en l'Organització Mundial de l'Escoltisme, preservant els seus trets d'identitat, quan l'organització només reconeix estructures estatals. Seria un exemple similar al que podria presentar Creu Roja, tot i que no ha obtingut el nivell d'institucionalització de la seva identitat catalana tal i com ho ha fet la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge.

El model de centre d'esplai que federa la Fundació Pere Tarrés té els seus orígens a les colònies de vacances. Segons Puig, Vila i altres (2005), el pastor protestant suís Walter Bion, obert a la realitat del nou pensament que l'envoltava, va organitzar les primeres colònies de vacances al cantó d'Appenzell amb infants d'una zona industrial de Zuric. Aquesta iniciativa europea de les colònies, molt estesa a Catalunya abans de la Guerra Civil Espanyola –Puig, Vila i altres (2005)– es reprèn de forma atomitzada en diverses parròquies en ser prohibida pel règim franquista. Aquests grups es federen a l'entorn de Càritas Diocesana i donen lloc a la constitució de la Fundació Pere Tarrés, un cop passada la transició política a un règim democràtic. En l'àmbit català, la Fundació Pere Tarrés s'integra en la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai, entitat des de la qual es troben algunes vinculacions internacionals que presentarem.

Amb voluntat de simplificar, agruparem les relacions internacionals en tres àmbits: homologacions amb entitats afins, cooperació per al desenvolupament dins l'àmbit educatiu que ens és propi i relacions internacionals universitàries. A mesura que anem exposant sintèticament les diferents relacions, procurarem d'extreure'n conclusions d'interès general sobre el procés seguit i els valors aportats per aquesta internacionalització.

L'homologació amb entitats afins

■ **La Federació Internacional de Moviments d'Acció Catòlica Parroquial (FIMCAP)**

L'any 1996, per iniciativa nostra, entrem en contacte amb la Federació Internacional de Moviments d'Acció Catòlica Parroquial (FIMCAP) i descobrim, amb gran

satisfacció, la semblança de les seves activitats i projectes amb molts dels nostres. Participem en alguna assemblea europea i fins i tot mundial, i constatem una feble organització internacional però amb forteses significatives a les entitats membres i amb un pes intern dels Chiro belgues remarcable. En pocs anys, n'assumim la presidència mundial. El model de la FIMCAP és molt semblant al de les federacions catalanes: unes entitats nacionals potents, una acció directa d'entitats semblants als nostres centres d'esplai i una federació internacional instrumental que permet el treball conjunt. Això ens hi fa sentir còmodes; participem en trobades europees d'adolescents, en trobades internacionals de monitors, i estrenyem llaços amb els belgues, que faciliten intercanvis de monitors a l'estiu. La relació amb la FIMCAP ens permet descobrir un model nou força únic d'educació en el lleure, diferent de les realitats internacionals conegudes fins llavors, fruit de viatges als països europeus més propers –l'UFCV francesa o els "Oratori" italians. Quan deixem la presidència mundial, la nostra participació a la Junta continua de forma activa a través d'altres responsabilitats. L'Eurofòrum o gran trobada europea es fa a la Seu d'Urgell l'estiu de 2006.

■ El Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE)

El Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE) és una organització molt sòlida a nivell de discurs, que realitza un treball de recerca i conscienciació a Europa, i que es converteix en referència de cooperació per al desenvolupament quan intervé en països subdesenvolupats. Hi entrem en contacte a través de la Comissió de la Infància de Justícia i Pau. Té la seu a Ginebra, prop de les Nacions Unides, i és un gran propagador de la Convenció dels Drets de la Infància. La nostra entitat no hi té un paper rellevant però beu de les seves aportacions. Participem poc a les assemblees i reunions però traduïm al català algunes de les seves aportacions referides a la infància. Stefan Vanistendael (1999) presenta per primera vegada el concepte de la resiliència a Catalunya poc després de la publicació del seu llibre i, immediatament, esdevé un clàssic en seminaris interns i en espais de formació de formadors.

Estem convençuts que una entitat d'aquestes característiques, amb una component de treball intel·lectual sobre el que és la nostra missió, la infància, hauria

d'estar en la cartera de tota organització catalana madura que pretengui mantenir unes relacions internacionals. Les seves aportacions innovadores en cada moment, ben fonamentades, ajuden a la reflexió i al creixement de la Fundació Pere Tarrés. Però també és important sumar-hi el bany de realisme que suposa la intervenció de les entitats membres de països africans o llatinoamericans que exposen a les seves reunions anuals. La reflexió, si es fa vinculada a l'experiència i en la majoria d'ocasions a experiències molt dures, és molt més rica i útil.

■ Unió Francesa de Centres de Vacances i Lleure (UFCV)

Poc després d'iniciada la transició política, responsables de la nostra entitat van creuar la frontera amb França per conèixer una entitat homòloga: l'UFCV. Es tracta d'una gran federació francesa de centres de vacances, forta en la formació d'educadors voluntaris i professionals del món de l'acció social. La seva revista mensual encara ara és rebuda amb interès per la riquesa de les aportacions que hi fa. Sense haver format amb ells cap federació internacional –es va intentar, sense èxit, durant la dècada dels 90–, hi hem tingut sempre relacions puntuals però diverses. Probablement, el més enriquidor han estat els viatges d'estudis amb una voluntat prospectiva. Durant molts anys, França ha estat un referent europeu, i les respostes de la seva societat a les inquietuds del moment, una guia cap a on podríem anar en un futur. Amb ells, s'ha treballat tant a nivell nacional com amb les delegacions territorials Nord-Pas de Calais o Languedoc-Rousillon. S'han fet intercanvis amb infants en activitats d'estiu, s'ha fet formació de monitors "europeus", o s'han basat programes formatius en les seves iniciatives i experiències.

Només en aquest primer apartat, trobem ja tres models molt diferents, però no per això menys interessants, de relació:

- La plena federació on l'organització es converteix en un soci més, feta des d'un model molt català, on s'és reconeixen com a entitat i no es demanen presències estatals.
- El segon model acull, s'hi participa de ple dret, però fonamentalment s'hi aprèn; el nostre paper és humil però l'aportació que ens fan és de gran rellevància.

– El tercer és bilateral, sense estructures –també, si es vol, “molt català”–, i permet relacionar-se des d’una perspectiva pràctica i tant a nivell nacional francès com regional.

Entenem que son tres models enriquidors i pràctics de vinculació internacional.

La cooperació per al desenvolupament

Aquest no és l’objecte social de la Fundació Pere Tarrés, com no ho és de tantes altres organitzacions socials catalanes que hi fan alguna aportació. Amb tot, existeix a casa nostra una forta consciència de les carències en els països en vies de desenvolupament i una responsabilitat social que ens porta a voler-hi fer la nostra aportació. Aquesta tendència sana s’incrementa en el cas d’una fundació en la que hi ha un elevat component de voluntariat –més de 3.500 persones, majoritàriament joves–, amb el que comporta de generositat i voluntat d’intervenció. Des de la direcció es constata, a més, l’excel·lent oportunitat que suposa per a aquests joves conscienciar-se i intervenir en projectes de cooperació.

Partint, doncs, d’aquestes premisses i de forma semblant a com ho han pogut fer altres federacions d’escoltisme o de centres d’esplai, s’inicien accions de cooperació per al desenvolupament i d’intercanvi puntuals amb contraparts diverses. Majoritàriament, aquestes contraparts sorgeixen per vincles personals d’algú que coneix o ha estat en un país africà, llatinoamericà, en una regió on ja actua una ONG o allà on hi ha una missió catòlica. També es coneixen ONG dels països on s’intervindrà, que sovint són la contrapart més sòlida a moltes accions.

Els primers contactes mantinguts es van consolidar durant els cursos 1993-94 i 1994-95, en què la campanya central, que dinamitza l’activitat dels centres d’esplai, es va centrar en la multiculturalitat, la immigració que començava a arribar i la cooperació. La campanya portava el títol “Obre fronteres, fem un sol món”. En aquell moment es va ratificar un acord amb l’ONG local UJEDO (Unió de la Juventud EcuMénica Dominicana), de la República Dominicana, i es van iniciar intercanvis d’educadors entre els dos països. L’estiu de 1994, assessorats per Intermón i amb el suport inicial de SETEM, es van iniciar uns camps de treball amb UJEDO.

Aquesta experiència, repetida cada estiu des d'aleshores, ha estat un punt de partida per a la implicació posterior de molts monitors catalans en altres ONG o en un àmbit de la mateixa Fundació Pere Tarrés, de sensibilització per a la cooperació.

Aquest àmbit es fonamenta en "l'ampliació" de la definició de desenvolupament i cooperació tradicional de la UNESCO. Aquesta ampliació inclou el concepte d'educació per a una ciutadania global, que insisteix en la necessitat d'un canvi individual en la nostra quotidianitat, i assumeix les responsabilitats concretes en temes com el consum, els hàbits energètics o la utilització dels recursos naturals. Es parteix del criteri que la millora de les condicions de vida dels pobles del sud només es pot produir amb el treball conjunt de totes les persones, que fomentin canvis polítics i actituds al nord, i, mitjançant programes de cooperació amb els països del sud, que entenguin la solidaritat com un deure en les relacions humanes.

Cal dir, també, que alguns anys han ajudat a la consolidació d'aquesta línia d'activitat subvencions diverses des de l'Ajuntament de Barcelona o de la Generalitat de Catalunya. La consciència sobre la necessitat de la cooperació en la nostra societat, concretada amb línies de subvenció des de l'Administració, ha estat una motivació més per fer possible aquesta línia d'activitats internacionals. Una de les concrecions d'aquest treball ha estat ajudar centres d'esplai federats a la Fundació a tramitar ajudes per a altres projectes de cooperació com els realitzats puntualment amb contraparts de països com ara l'Índia, el Brasil, Jordània, etc., per diferents grups de monitors de centres d'esplai federats. Cal dir que aquestes accions puntuals s'han promogut fonamentalment en centres d'esplai, la titularitat dels quals és de congregacions religioses –claretians, franciscans, etc.–, que tenen missions estables als països on s'ha col·laborat.

Sense voluntat de ser exhaustius, els més de quinze anys de relacions amb UJEDO s'han concretat en diverses qüestions. En primer lloc, en una sincera relació d'iguals, de partenariat des de la consciència que l'ajuda és justa i mútua. En segon lloc, en els camps de treball de cada estiu on han participat de vuit a vint joves amb dirigents nostres cada edició. En tercer lloc, amb les visites, intercanvis i participació d'educadors d'UJEDO en activitats de centres d'esplai catalans algun estiu, i també amb l'enviament de materials fonamentalment educatius, però també d'altre tipus,

en les èpoques en què la República Dominicana va viure catàstrofes naturals. Finalment, s'han elaborat conjuntament materials educatius adreçats als infants i sobretot als monitors. En l'actualitat, es treballa a partir del disseny d'un pla d'acció conjunt 2008-2013 que es va avaluant i adaptant a les necessitats de cada moment.

En la mateixa línia de treball, per a l'educació i la cooperació per al desenvolupament, hi ha obertes propostes de futur amb les entitats afins ja citades en el títol anterior. Tant a la FIMCAP com al BICE, hi ha organitzacions membres de països del sud el coneixement de les quals pot ser una font de riquesa. És possible que, en els propers anys, s'estableixin projectes de treball conjunt i diàleg amb alguna d'aquestes entitats.

Les relacions internacionals universitàries

Si hi ha un marc institucional bastant globalitzat i, en tot cas, molt donat a les relacions internacionals, aquest és el del saber que passa per la universitat. No descobrirem, amb la nostra aportació, res que no sigui comú a qualsevol centre del sistema universitari català. La ciència avança, en el seu conjunt, de manera global i té uns mecanismes de comunicació que consoliden els avenços fets en llocs molt distants i afavoreix l'evolució positiva de la humanitat.

La Fundació Pere Tarrés és titular d'un centre relativament petit: 600 alumnes de grau i 600 alumnes de postgraus i màsters. Amb tot, l'especificitat de les disciplines que s'hi imparteixen, l'educació social i el treball social, ens han obert a països llatinoamericans on, més enllà de petits avenços en la recerca, es pot donar una relació de col·laboració en la formació conjunta dels nostres alumnes. Si més no, la possibilitat de realitzar-hi pràctiques i la formació en algunes assignatures a països com Xile, Mèxic o l'Argentina suposa una oportunitat excepcional per als estudiants del centre.

■ Àmbit europeu

– Mobilitat europea Erasmus

Partint d'aquest programa prou conegut de mobilitat d'estudiants i professors entre països de la Unió Europea, el nostre centre té acords estables que, fonamental-

ment, es concreten en la realització de pràctiques internes i, a vegades, en cursar algunes assignatures a les universitats de diversos països europeus.

– Programa Leonardo

És un programa europeu de pràctiques a entitats de la Unió Europea amb l'objectiu que els estudiants ja graduats puguin tenir una primera experiència laboral.

Tenim acords estables amb entitats d'acció social d'Anglaterra, Itàlia i França, però en relació amb els interessos de l'exalumne es poden fer, i s'han fet, acords específics puntuals amb entitats d'altres països.

■ Àmbit llatinoamericà

Com apuntàvem en un començament, és un dels punts forts del nostre centre. Aquesta col·laboració està oberta a programes de pràctiques i a cursar algunes assignatures als alumnes i permet, com en el cas del Programa Erasmus, l'intercanvi de professors, malauradament no tant reeixit com en el cas dels alumnes. També s'han fet projectes de cooperació –per exemple, a la regió de l'Alto Bío Bío a Xile– i alguna recerca conjunta. En aquest moment, tenim convenis bilaterals amb les universitats següents:

- Universidad Tecnológica Metropolitana (UTEM) de Santiago (Xile)
- Universidad del Bío-Bío (Xile)
- Universidad del Salvador (Buenos Aires, Argentina)
- Universidad de Buenos Aires (Argentina)
- Universidad Pontificia Bolivariana (Medellín, Colòmbia),
- Universidad Nacional de San Martín (Tarapoto, Perú)
- Universidad de Puno (Perú)
- Universidad Autónoma Gabriel René Moreno (Santa Cruz, Bolívia)
- CIESAS (Mèxic DF, Mèxic).

La Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés facilita també les pràctiques de cooperació amb entitats dels països d'origen sense la vinculació a un centre originari del lloc. En aquest supòsit, la supervisió es fa des de la Facultat directament.

Actualment s'ofereixen possibilitats a:

- Nepal.
- Nicaragua: Colectivo de Mujeres de Matagalpa, Asociación de Mujeres de Estelí Xilonem, i Asociación Niños del Fortín de León.
- Guatemala: Proyecto Payaso / Atz'anem K'oj.
- República Dominicana: Niños del Camino.
- Mèxic: SEPICJ. Promoción Integral Comunitaria.

■ Projectes

Projectes interuniversitaris

La Facultat organitza periòdicament un seminari internacional entre Freiburg (Alemanya) i Barcelona amb qüestions d'interès de Badenwürttemberg i Catalunya.

El TRANSPRAC (Transatlantic Alliance for Creating a New Social Services Practice Model) és un projecte aprovat dins del programa EU/US Cooperation Programme in Higher Education and Vocational Education and Training i finançat pel Departament d'Ensenyament del Govern dels Estats Units i per la Unió Europea. Les institucions implicades en el projecte són set: tres universitats europees, tres nord-americanes i una organització sense afany de lucre amb seu als Estats Units. Les tres universitats europees són la nostra, la Plantijnhogeschool d'Anvers (Bèlgica) i el Peter Sabroe Seminarieriet d'Arhus (Dinamarca). Les institucions nord-americanes són les universitats de Maine, Providence (Rhode Island) i la Barry University (Miami, Florida), i l'organització no governamental ILEX (International Learning Exchange) amb seu a Skowhegan (Maine) i especialitzada, des de fa més de vint anys, en intercanvis internacionals de treballadors socials i educadors socials.

Projectes i activitats bilaterals

Aquesta és una nova dimensió que, en els dos darrers anys, es va decidir potenciar. Les principals activitats, durant el curs acadèmic 2009-10, han estat:

- Formació en origen per a persones amb dret a reagrupament familiar (Marroc); Secretaria d'Immigració, Generalitat de Catalunya.
- Recolzament al Programa de rescate de tecnologías productivas a les escoles d'Alto Bío Bío, a Xile. (AECID).
- Disseny participatiu comunitari de materials didàctics a San Andrés de Machaca, Bolívia (AECID).
- Recuperació i resignificació de continguts culturals pewenche (AECID).
- Programa de suport a l'educació intercultural a les escoles de l'Alto Bío Bío, a Xile. Etapa II. (ACCD).
- Sensibilització en la cooperació des de l'acció social, el desenvolupament intercultural i el treball comunitari (Seminari, ACCD).

Diversos i, des de fa alguns anys, subvencionats ocasionalment per la Unió Europea. Es tracta d'investigacions dins la nostra àrea d'activitat d'interès transfronterer. Apuntem alguna de les recerques fetes o que es realitzen en aquest moment.

Crossworker (Programa Leonardo)

Pretén fer el recull i l'anàlisi de les competències informals adquirides pels professionals que treballen de manera indirecta (policia local, mossos d'esquadra, funcionaris de presons, infermers, metges, etc.) amb joves en risc d'exclusió social. Hi col·laboren un total de set entitats i/o universitats:

- University College of Jutland. Dinamarca.
- Kolding pædagogseminarium udviklingsafdelingen. Dinamarca.
- Hogeschool van Arnhem en Nijmegen HAN University. Noruega.
- Oslo kommune, Rusmiddeletaten, Oslo. Noruega.

- Media Arts and Education, WAC Performing Arts and Media College. Anglaterra.
- Projecte socials. Institut de Formació (Fundació Pere Tarrés).

■ **European Disability Action for Mainstreaming Assessment Tool (EDAMAT)**

Guia per a garantir la inclusió de les necessitats i drets de les persones amb discapacitat. Té com a objectiu desenvolupar un instrument d'avaluació que pugui ser utilitzat per a analitzar la inclusió de temes relatius a discapacitats en les polítiques generals. Amb el finançament del Fons Social Europeu i sol·licitat per Llars de l'Amistat Cheshire, a Espanya.

Leonard Cheshire International (LCI) portarà a terme la coordinació general del projecte i serà també responsable d'informar la Comissió Europea del seu desenvolupament, conjuntament amb sis organitzacions associades: The Cheshire Foundation in Ireland (Irlanda); KNPD, Kummissjoni Nazzjonali Persuni b'Dizabilita (Malta); Lares da Boa Vondate (Portugal); Llars de l'Amistat (Catalunya); Leonard Cheshire Disabled People Forum (Regne Unit); RADAR, The Royal Association for Disability and Rehabilitation (Regne Unit).

■ **GRUNDTVIG en Mediació Comunitària**

Formació i Intervenció en Mediació Comunitària és una associació d'aprenentatge impulsada i coordinada per la Fundació Pere Tarrés amb l'objectiu d'aprofundir en la Resolució de Conflictos i la Mediació Comunitària en l'àmbit europeu.

Va néixer el 2002 i els parteners amb qui treballem són: l'Haute École, de Brussel·les (HEB); l'Institut Régional du Travail Social Languedoc Rousillon (IRTS), de Montpellier, i l'Ajuntament de Barcelona. En el primer curs del projecte, hi va participar també el Kolding Paedagog Seminarium, de Kolding (Dinamarca).

■ CONRED

És una comunitat virtual contra la violència exercida sobre nens i adolescents immigrants sense xarxa (sin red, en castellà), de suport social.

El projecte realitzà la investigació i l'anàlisi comparativa, a cinc països europeus (Espanya, França, Bèlgica, Suïssa i Dinamarca), de la situació de nens i adolescents immigrants que majoritàriament emprenen el procés migratori sense referents adults.

Estem convençuts que l'exemple de la Fundació Pere Tarrés és el de moltes entitats catalanes. Formem part d'unes xarxes sense tenir una homologació total i estem oberts a la internacionalització. Hem destinat una persona a l'àrea internacional universitària, un professor i algunes hores de dedicació d'un altre professional a la cooperació; però és tota l'organització que està oberta al món. El nostre país de frontera, habituat al comerç també des de les entitats no lucratives, busca la riquesa que li pot aportar la internacionalització. Fins i tot les persones, monitors, treballadors o estudiants, promouen, des de les seves inquietuds personals, interessos i relacions, l'opció d'internacionalitzar-nos. El resultat ha quedat breument descrit en planes anteriors. I en les relacions, siguin amb la finalitat que siguin, Catalunya hi és present i ben explicada als interlocutors.

Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural

Membre de:

European Sites (EUROSITE)

International Union for Conservation of Nature (IUCN)

End Captivity (ENDCAP)

Per:

M. Purificació Canals i Ventín

Expresidenta de DEPANA

La pèrdua de la diversitat i la defensa del patrimoni natural català

DEPANA a Catalunya

Treballar en l'àmbit del medi ambient, i més concretament de la conservació de la natura a Catalunya (com DEPANA ha estat fent des de fa més de trenta anys), implica disposar d'un grau de coneixement molt exhaustiu i actualitzat sobre el territori, els seus valors naturals, els processos ecològics, i les característiques culturals i socioeconòmiques de la gent que hi viu. L'elevada biodiversitat de Catalunya que es manifesta en una gran riquesa de paisatges i un alt nivell d'endemismes podria ser una bona excusa per tancar-nos a casa i no parar esment a res més. Només aquí ja tenim prou feina per omplir l'agenda, més si tenim en compte que som un dels indrets més desenvolupats dins l'Estat i una de les zones industrialitzades des de fa més temps, amb tot allò negatiu que ambdós elements impliquen per al medi ambient i la natura. Però si hi ha un àmbit al món que és necessàriament universalista, aquest és sens dubte el medi ambient. Només cal fer un breu seguiment de qualsevol temàtica ambiental per adonar-nos que les fronteres no existeixen i que els problemes s'escampen molt més enllà de l'àmbit competencial de qualsevol administració pública, sigui de l'escala que sigui, i que, sovint, afecten persones que no tenen cap capacitat d'influir en les causes ni de pressionar els que han pres les decisions que els han provocat. Per tant, des d'un punt de vista tècnic, la perspectiva d'emmarcar

el treball ambiental que fem a Catalunya, en el context del que passa a la resta del món, es mostra d'entrada com un fet inqüestionable.

Ara bé, a partir del raonament anterior, una entitat conservacionista pot dirigir-se cap a unes activitats de caràcter generalista i focalitzades en accions que donin resultats positius en qualsevol lloc del planeta, o bé es pot centrar en actuar a Catalunya i que els seus primers resultats siguin perceptibles i mesurables a Catalunya. Aquesta segona opció ha estat la de DEPANA. Sabem el lloc que ocupem al món, sabem com l'influïm i com ens influeix, però ens sentim especialment responsables d'allò que passa i es fa a casa nostra. Per tant, és aquí on exercim la majoria de les nostres campanyes i accions, i on volem assolir resultats.

Encara que ens dediquem a tractar preferentment els problemes en l'àmbit català, la internacionalització té, però, un seguit d'avantatges. Aquests avantatges tenen a veure amb qüestions com ara la simple millora en l'execució pràctica de projectes i activitats, entre les quals es troben la innovació i l'intercanvi d'experiències, l'homologació d'accions amb estàndards internacionals, o la recerca de noves fonts de finançament. Tanmateix, també estan relacionades amb valors com ara la solidaritat amb altres territoris i persones, i la defensa de la diversitat cultural a través de la capacitat d'influir des de la nostra perspectiva, en les normatives i decisions internacionals futures que abans o després ens acabaran afectant.

Els processos d'internacionalització en el sector mediambiental

Parlar de processos d'internacionalització a les entitats de conservació de la natura, és quelcom difícil i sobre tot molt poc estandarditzat. No sembla que, en el context català, es pugui trobar cap itinerari que sigui vàlid per a tothom. Quan ens fixem en les organitzacions ambientalistes de casa nostra –deixant de banda les que, tot i comptar amb molts associats catalans, vénen de fora i són internacionals d'origen– ens trobem amb un panorama d'entitats majoritàriament petites, amb pocs recursos humans i econòmics, o si més no amb recursos sovint fluctuants. En aquestes circumstàncies, almenys en el cas de DEPANA, és pràcticament impossible parlar d'estratègies d'internacionalització, en el sentit més organitzat

de l'expressió com seria desitjable; més aviat ens trobem davant d'una suma de processos independents, que sorgint d'objectius puntuals diversos, ens han dut a tenir un paper en l'esfera internacional prou actiu i constant al llarg dels anys, que ha donat uns resultats certament positius per a l'entitat. Així, ja el 1978, DEPANA i el Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona esdevenen les primeres entitats de l'Estat en formar part de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN); és a dir, només dos anys després de la seva fundació. Amb aquesta organització, s'ha mantingut una estreta col·laboració, en especial els darrers anys, de cara a la preparació del IV Congrés Mundial de la Natura que es va celebrar a Barcelona el 2008. Avui en dia, a Catalunya, formen part de la UICN vuit entitats no governamentals i tres de governamentals.

■ Projectes comuns amb els països veïns

En el desenvolupament de l'activitat internacional, DEPANA ha treballat en diversos àmbits amb diferents resultats, començant pels territoris veïns de la península Ibèrica i amb França; a la Unió Europea i la Regió Mediterrània, i a tot el món. Pel que fa a la península Ibèrica, DEPANA ha format part des del 1989 del Consell Ibèric per a la Defensa de la Natura (CIDN), organització avui inactiva, que aglutinava entitats equivalents a DEPANA provinents d'altres comunitats autònomes de l'Estat i de Portugal. El principal objectiu d'aquesta organització era el d'abordar els problemes de conservació de la natura més importants de la Península i poder tenir veu com a entitats perifèriques davant dels governs estatals, especialment a Madrid, on sovint només són tingudes en compte les demandes i punts de vista de les organitzacions d'àmbit estatal. Continuant amb els territoris veïns, i atesa la importància dels objectius de conservació als Pirineus, també s'ha desenvolupat una col·laboració, molt estable al llarg del temps, en el marc del CIAPP –el Consell Internacional d'Associacions per a la Protecció dels Pirineus–, amb entitats espanyoles, franceses i andorranes, que ha permès reforçar les nostres campanyes i arribar a més gent i amb més força.

■ Cooperació dins la Unió Europea

En el context de la Unió Europea, han estat diferents les iniciatives en què DEPANA ha participat, des de formar part d'organitzacions d'abast europeu amb objectius afins, fins a gestionar fons de la UE per a projectes de conservació. Igualment, s'han mantingut reunions periòdiques amb funcionaris europeus responsables del seguiment de les polítiques ambientals, a fi i efecte d'incentivar-ne el compliment a Catalunya. D'altra banda, DEPANA va ser membre, durant deu anys, de l'European Environmental Bureau (EEB), entitat constituïda per ONG de tota Europa amb la finalitat d'influir en les polítiques de la UE. Des del 1998 i fins avui, DEPANA és membre d'Eurosite, una de les dues xarxes europees de gestors d'espais naturals, i forma part del seu Consell directiu. Val a dir que, a Catalunya, hi ha un total de quatre entitats i tres administracions que formen part d'Eurosite; pel que fa a DEPANA, ha representat un espai molt interessant de formació de personal en temes de gestió d'espais naturals, d'execució de projectes, i d'intercanvi d'experiències pràctiques, com també una plataforma per a influir en l'àmbit europeu en temes relacionats especialment amb la Xarxa Natura 2000. Una altra organització amb la que s'ha treballat en l'àmbit europeu, si bé no amb la mateixa profunditat que en altres escales, ha estat la UICN, a través de la seva oficina a Brussel·les i el seu programa paneuropeu.

En relació amb el tema del finançament, la Comissió Europea, i en concret el programa LIFE, va ser la font d'ingressos principal del Projecte de gestió sostenible de la Punta de la Móra, que DEPANA va dur a terme a Tarragona entre el 1998 i el 2001. L'aprovació d'aquest projecte va significar una fita important per a l'entitat i li va permetre passar a executar projectes de molta més envergadura i projecció que els que havia dut a terme fins aleshores. En aquest sentit, cal afegir que haver comptat a l'inici amb el suport de la CE va obrir les portes a altres fonts de finançament complementàries que han permès la continuïtat del projecte fins avui.

■ Aportacions en l'àmbit de la Mediterrània

En l'àmbit de la Mediterrània, trobem també una gran proximitat de les activitats quotidianes de DEPANA amb les contribucions internacionals fetes. Les principals

aportacions cap a la regió han estat en relació amb l'oficina de cooperació de la Mediterrània que la UICN té a Màlaga des del 2001. DEPANA va tenir un paper actiu als anys noranta en impulsar, juntament amb altres membres de la conca, la creació d'una oficina i d'un programa per a la regió. Posteriorment, va participar en activitats com ara l'aportació mediterrània al V Congrés Mundial d'Àrees Protegides, celebrat a Durban (Sud-àfrica, 2003), on, per primer cop en un debat mundial, hi va haver una contribució des de l'experiència i la cultura mediterrànies. En la mateixa línia, també dins la UICN, DEPANA ha impulsat i donat suport a algunes resolucions dels congressos mundials, que reforcen les polítiques de conservació de la natura específiques per a la regió. En aquests processos, ha estat fonamental el treball en xarxa amb altres ONG i institucions dins la UICN, algunes de casa nostra com el DMAH o el Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona, i d'altres de països diversos, en especial d'Itàlia, com la Federparchi o Legambiente, amb les que la col·laboració ha estat quasi permanent, i ha permès impulsar iniciatives conjuntes de temes tan diversos com les àrees protegides, les muntanyes mediterrànies o la protecció costera i marina.

En concret, dins l'apartat de temes litorals i marins, DEPANA ha treballat en projectes conjunts amb institucions d'altres països de la Mediterrània, com el Conservatoire du Littoral a França i el WWF a Itàlia. I cal esmentar també la recent incorporació a MedPAN, la xarxa de gestors i promotors d'àrees marines protegides de la Mediterrània, de la qual DEPANA forma part del Consell de Direcció. Aquesta integració a MedPAN permet reforçar els aspectes associats als projectes marins actuals de DEPANA, de manera que aporta un intercanvi d'experiències òptim alhora que reforça els objectius de conservació del medi marí en el context específic de la Mediterrània.

■ Participació en projectes d'abast mundial

Finalment, en la dimensió mundial, la participació en esdeveniments representatius es remunta a l'Assemblea de la UICN a Perth (Austràlia, 1990), on DEPANA va promoure una resolució contra l'embassament del riu Montsant, i al Fòrum Global de Río de Janeiro, paral·lel a la Cimera de la Terra el 1992, per continuar, deu anys

després, a la Cimera de Johannesburg. Però, sens dubte, la major part de la contribució a aquesta escala s'ha fet en el marc dels congressos mundials de la UICN (Mont-real 1996, Amman 2000, Bangkok 2004 i Barcelona 2008), en què sempre han participat delegats de DEPANA, amb un paper actiu en els debats i promovent-hi polítiques internacionals que també ajudessin a millorar a casa nostra.

L'associacionisme mediambiental: un potencial a internacionalitzar

Sens dubte, un dels reptes per poder tenir una activitat internacional més o menys estable és disposar dels mitjans humans adients. En general, costa trobar persones amb bons coneixements lingüístics que complementin una formació tècnica sòlida i que, a més, tinguin ganes de vincular-se a processos internacionals. Per desgràcia, a casa nostra, encara queda molta gent que infravalora l'activitat internacional o bé la veu com una gratificació o premi, i desconeix el temps, l'esforç i la constància que hi ha darrera de cada petit repte assolit. Per això, és important formar persones que puguin fer seguiment dels temes de manera permanent a mitjà i llarg termini, i no enviar delegats esporàdics que difícilment es podran ubicar i contribuir als debats. En el cas de DEPANA, l'activitat internacional ha estat liderada durant molts anys des de la Presidència, i ha comptat sempre amb la implicació activa de membres de la Junta Directiva i el Secretariat, de forma que la xarxa de contactes establerta no esdevingués una xarxa personal sinó d'entitat i que mantingués la continuïtat encara que les persones anessin canviant de responsabilitats. De fet, sempre existeix un procés de retroalimentació entre els individus i les entitats, que cal assegurar-nos que és positiu i equitatiu per ambdós costats. En el cas de DEPANA, la participació activa durant molts anys en esdeveniments internacionals va permetre que la seva presidenta esdevingués membre del Consell de la UICN en representació d'Europa occidental i, posteriorment, vicepresidenta. De la mateixa manera, va presidir el comitè preparatori del Congrés Mundial de la Natura celebrat a Barcelona. Aquests elements van donar encara més rellevància a l'activitat internacional de l'entitat i la van ubicar en una posició avantatjosa, però alhora podien haver esdevingut elements de risc per a DEPANA si s'haguessin arribat a confondre les escales de responsabilitats, individuals i/o d'entitat, i els objectius.

Aportació de DEPANA a la internacionalització de Catalunya

En tot aquest recorregut, és important reconèixer i agrair el suport rebut, des de fa anys, del DMAH i, més recentment, també del Departament de la Vicepresidència. I, si ens preguntem què ha aportat la internacionalització de DEPANA a Catalunya, trobem diferents nivells de resposta.

A més d'allò comentat abans, tindríem en primer lloc els resultats directes en la pressió que l'entitat ha estat capaç de fer, a través de les institucions europees i internacionals, per tal que es compleixin les normatives vigents a Catalunya en matèria de conservació de la natura. En aquest sentit, l'èxit de les queixes formulades a la CE per incompliment de directives comunitàries per part d'algunes administracions catalanes i espanyoles, són un dels millors retorns als esforços internacionals i un benefici clar per al país, com també ho ha estat l'obtenció de fons europeus per a projectes de conservació executats a Catalunya.

En segon lloc, podríem incloure un cert nombre d'esdeveniments a petita escala organitzats des de DEPANA, sols o conjuntament amb altres institucions catalanes i estrangeres i amb la participació de molts experts internacionals, que han permès de difondre a Catalunya molta informació especialitzada i les tendències més noves del pensament conservacionista.

Finalment, els anys d'activitat internacional de DEPANA i els seus representants en el context de la UICN, van contribuir també a l'hora d'impulsar, a instàncies del DMAH, que Catalunya acollís el IV Congrés Mundial de la Natura. En aquest sentit, és especialment important destacar el treball conjunt realitzat amb totes les altres entitats membres de la UICN a Catalunya, el Comitè Espanyol i, molt especialment, amb les institucions públiques que van finançar l'esdeveniment. Així, a banda del MMARM, hi va haver una implicació institucional als més alts nivells de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona. Tot plegat, va donar com a resultat una projecció de Catalunya en temes de medi ambient i conservació, molt atípica i molt positiva, que va arribar a més de 8.000 persones de tot el món, en un exemple clar de col·laboració mútua entre organitzacions conservacionistes i administracions públiques. S'hi van acordar els missatges de

país que, si no fos perquè els havíem d'explicar, potser no hauríem fet mai l'esforç de posar-nos-hi d'acord. Aquest és un bon punt de partida que caldria continuar impulsant i evitar que esdevingui una anècdota, i on encara ens quedaria integrar-hi el sector privat per tal de fer extensius els resultats a tota la societat.

Sovint, ens preocupem per la influència creixent de la cultura castellana en la societat catalana, però no és pas l'única que ens afecta. En el procés de globalització, el domini anglosaxó és de tal magnitud que rarament hi ha matisos de diversitat cultural en els acords que es prenen, i això també ens afecta encara que no ho veiem tan directament. Ser un país desenvolupat però petit i amb identitat i cultura pròpies ens posiciona privilegiadament per jugar un paper important en els debats mundials i fer de pont cap a altres cultures més oblidades i febles que la nostra. Internacionalitzar-nos és una de les poques vies que no haurien de ser discutibles i que, lluny d'afeblir la nostra identitat, és probablement l'única manera viable de defensar-la en un món globalitzat que tendeix a la pèrdua de diversitat, tant biològica en sentit ampli, com humana en particular.

Federació Catalana de Voluntariat Social

Membre de:

International Association for Volunteer Effort (IAVE)

Centre Européen du Volontariat (CEV)

Per:

M. Assumpció Vilà

Presidenta de la Federació Catalana de Voluntariat Social

La internacionalització de la responsabilitat social corporativa

La Federació Catalana del Voluntariat Social (FCVS) es va fundar el dia 18 de novembre de 1989 a l'entorn de 45 entitats decidides a portar endavant el projecte de constituir-se en plataforma de segon nivell, al servei del voluntariat social de Catalunya. Té 280 seus fundacionals a tot el territori català. La FCVS té la missió de promocionar i fomentar el reconeixement del voluntariat social com a agent protagonista de l'acció entre els més desfavorits.

La Federació treballa, per una banda, per sensibilitzar la població a l'entorn del voluntariat social com a espai d'atenció al conjunt de necessitats i dèficits comunitaris (línia de treball extern) i, de l'altra, per fomentar els serveis en xarxa orientats a les demandes de les entitats, comptant amb la seva participació i sumant sinergies amb totes elles (línia de treball intern). Els valors que es desprenen de la nostra tasca són: la justícia social, la participació comunitària, l'acció gratuïta, la xarxa transformadora, la complementarietat i el voluntariat com a agent promotor de canvis.

Per tal de treballar els dos eixos principals segons els quals es vertebraven els objectius de l'entitat, duem a terme les accions següents:

La sensibilització de la població

- Muntem exposicions itinerants i altres recursos en el territori per a donar a conèixer el missatge bàsic sobre el fet voluntari.
- Coordinem i convoquem presentacions sobre l'experiència del voluntariat en equipaments educatius de secundària i batxillerat.
- Coordinem i convoquem presentacions sensibilitzadores davant de col·lectius professionals.
- Organitzem i/o participem en fires de sensibilització al carrer.
- Convoquem i/o participem en taules rodones, jornades, congressos i fòrums de debat.
- Convoquem i/o participem en la celebració del Dia Internacional del Voluntariat anualment.
- Convoquem i /o participem en esdeveniments relacionats amb el voluntariat.
- Editem publicacions al servei de la sensibilització.
- Publiquem la revista trimestral VOL: continguts informatius al servei de la sensibilització.

El foment en xarxa:

- Elaborem, coordinem, convoquem i impartim cursos formatius de voluntariat, de caràcter generalista, específic o d'aprofundiment; presencials o en línia.
- Tenim un seguit de serveis de canalització del voluntariat:

1. Mantenim oberts i actius punts informatius del voluntariat presencials en els quatre territoris: atenem la població interessada a ser voluntària i la derivem a les entitats membres.

2. Mantenim activa l'aplicació informàtica, la borsa de voluntariat en línia, per a l'intercanvi d'ofertes i demandes de voluntariat a Catalunya.

3. Mantenim punts de derivació de voluntariat de perfil específic per a sectors.

4. Participem en publicacions sectorials per a la derivació de voluntariat de perfil específic.

- Tenim cura del banc de recursos "Guanyem-hi tots!" per a l'atenció de les demandes de material de les entitats membres (equipaments d'oficina i/o d'ús intern) i el lliurament d'aquest material.

- Gestionem la pòlissa col·lectiva d'assegurança d'accidents i de responsabilitat civil per a voluntaris.

- Som representació institucional local o autonòmica: la FCVS assumeix tasques d'entitat de segon nivell davant interlocutors institucionals.

- Participem en xarxes civils àmplies (locals, autonòmiques, estatals i internacionals): la FCVS opta per determinades plataformes, hi és present i contribueix a sostenir-les.

- Tenim un centre de documentació: més de 1.000 volums destinats a la consulta per al coneixement del sector.

- Gestionem premis i beques: promoció de bones pràctiques entre les entitats membres.

- Disposem d'un servei d'elaboració de continguts informatius per a xarxes de comunicació més àmplies.

- Oferim butlletins en línia o en format paper, setmanals, quinzenals i mensuals, elaborats per la FCVS.

- Disposem d'un web general i webs sectorials.

- Traiem publicacions des de les xarxes sectorials

- Assesorem equipaments i institucions per a col·laboracions i/o implementació de programes de voluntariat sectorial.

El procés d'internacionalització del voluntariat social

La Federació Catalana de Voluntariat Social aposta fermament per la internacionalització de la seva organització. Compartir l'experiència i les visions diferents del voluntariat amb altres països d'arreu del món és enriquidor, alhora que permet exportar la visió i saber fer de la cultura catalana. La internacionalització comporta un intercanvi no tan sols de l'experiència actual sinó també dels plantejaments i reflexions que un país ha dut a terme per arribar a la situació present. L'entorn cultural i històric d'un altre país provoca una forta petjada de la qual es pot aprendre i créixer per enfortir les conclusions extretes dels nostres orígens.

Els processos d'internacionalització de la Federació han estat de dos tipus: formar part d'organitzacions internacionals i participar en projectes de caire internacional.

Actualment, la Federació Catalana de Voluntariat Social forma part del Centre Europeu de Voluntariat (CEV), organització que aglutina 74 membres d'un total de 28 països, essent un punt de trobada dels diversos països europeus.

Al Congrés i Assemblea del CEV de l'abril, la Federació enfortirà la seva presència amb una ponència al taller centrat en la temàtica de la col·laboració entre mitjans de comunicació i organitzacions socials, atesa la seva experiència en aquest àmbit a Catalunya. És, sens dubte, una oportunitat de mostrar l'experiència catalana arreu d'Europa.

Des de març de 2010, també forma part del Pacte mundial de Nacions Unides, iniciativa impulsada per Nacions Unides amb l'objectiu d'implantar deu principis bàsics de conducta i acció –en matèria de drets humans, treball, medi ambient i lluita contra la corrupció– a l'estratègia i les operacions diàries de les empreses i organitzacions.

La participació de la Federació en xarxes internacionals ha permès conèixer possibles socis per dur a terme projectes conjuntament. Gràcies a aquests con-

tactes, la Federació ha presentat a la Unió Europea dos projectes europeus que, en cas de ser aprovats, portarà a terme durant el 2010 i el proper 2011.

Un dels projectes és l'anomenat VITE, d'intercanvi de formadors sènior, presentat a la UE el 26 de febrer de 2010. La líder del projecte és l'entitat italiana CNV de Lucca; s'estudiarà el reconeixement dels voluntaris que adquireixen formació en voluntariat i possibles maneres de millorar-lo.

El projecte europeu FALCIEC, presentat el 28 de març de 2010, està centrat en l'aprenentatge familiar com a compromís per a millorar les competències clau i el nivell educatiu de la comunitat. En aquest cas, la Federació farà d'altaveu dels resultats obtinguts a través dels diferents estudis dels diversos països participants, i fomentarà el debat i la participació de la ciutadania catalana i europea.

La Federació també realitzarà un assessorament al Centre de Voluntariat de Dinamarca en voluntariat hospitalari. L'experiència de la Federació en aquest àmbit és innegable i reconeguda a altres països.

Cada vegada amb més força, s'observa la unió de la internacionalització amb la responsabilitat social corporativa, molt més estesa a Europa que a casa nostra. Aquests dos àmbits van coincidint i treballen paral·lelament cada cop amb més freqüència. Resultat d'aquest fet és el conveni amb empreses privades que contacten amb nosaltres per motius de relacions internacionals.

El treball conjunt de governs, empreses privades i organitzacions socials és un dels reptes a assolir. Des de les organitzacions internacionals, i també des de la Federació mateixa, es considera que aquestes són les tres bases sobre les quals s'ha de recolzar qualsevol projecte per a reunir les visions, valors i objectius dels tres sectors.

Atesa la seva importància, sota el lema de "Foro Multisectorial", es reuniran per primera vegada representants dels món empresarial, social i de govern al Congrés del CEV a València.

Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes

La Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes (FOCIR) aglutina diferents associacions catalanes que tenen presència en l'àmbit internacional.

Per:

Mònica Sabata

Presidenta de la FOCIR

La Contribució de l'associacionisme a la internacionalització de Catalunya

La internacionalització de l'associacionisme català: un dret i un deure

L'abast de la internacionalització catalana ha canviat molt durant els darrers anys. Aquesta evolució ha estat ràpida i positiva: si bé a l'època de la recuperació de les institucions catalanes semblava pràcticament impossible pensar en una política exterior catalana, ara és una realitat tangible. En només trenta-cinc anys, doncs, Catalunya ha sabut desenvolupar un concepte de relacions internacionals propi, al mateix temps que ha construït una política concreta per a aquesta projecció internacional. Ho ha fet, però, de manera condicionada. D'una banda, perquè el màxim responsable dels afers exteriors és el ministeri del ram i, per tant, Catalunya no té competències plenes en aquest àmbit. D'una altra banda, perquè la capacitat d'acció dels diversos governs catalans ha variat d'acord amb l'estructura disponible per tirar endavant la missió i amb els pressupostos assignats. En aquest context, convé destacar diversos factors que han estat indispensables per situar Catalunya al món: entre d'altres, el desplegament del model autonòmic, la voluntat d'obertura de Catalunya, la promoció comercial que s'ha dut a terme (primer a través del COPCA i ara amb ACCIÓ), la contribució de catalans il·lustres que formen part d'institucions internacionals o bé que professionalment són reconeguts al món, i la voluntat de promoció de la llengua, la cultura i la nació catalanes. En aquest capítol del llibre, em referiré a un altre dels agents que ha esdevingut imprescindible per a la internacionalització de Cata-

lunya. Aquest és l'associacionisme català, que ha tingut un rol fonamental en la projecció internacional del país.

Al meu entendre, és necessari avaluar dos factors que han fet possible la presència de l'associacionisme català al món. En primer lloc, al llarg del segle XX, la participació de l'associacionisme en la vida democràtica ha crescut, al mateix temps que augmentava la trama organitzativa amb la creació de xarxes formades per associacions que, a més, han contribuït al reforçament de la consciència global. Si bé és cert que moltes d'aquestes xarxes europees o internacionals (a excepció de les xarxes que utilitzen criteris no tan formals) tendeixen a organitzar-se amb criteris estatistes, les entitats catalanes han tingut la capacitat i l'habilitat de situar-se en aquests espais bo i furgant en les esclatxes d'aquestes organitzacions, cosa que ha facilitat que hi participessin. Aquesta ha estat una bona manera de facilitar la representació de les nacions sense estat arreu del món. Avui, podem afirmar que hi ha més de dues-centes associacions catalanes internacionalment reconegudes i una quarantena de catalans i catalanes que formen part de les juntes directives de les branques internacionals de les organitzacions que representen. Aquesta presència internacional de les associacions afavoreix la projecció a l'exterior del país. En segon lloc, en un món que es globalitza a gran velocitat, i on cada cop és més important saber actuar des de l'espai local cap a l'espai global, la contribució de les associacions catalanes a l'establiment de llaços estables, profunds i sòlids amb els seus homòlegs internacionals empeny cap a la creació d'una ciutadania global i permet la relació entre cultures, el foment de la pau i la fraternitat entre els pobles. És, doncs, una aposta clara per l'intercanvi i la solidaritat. En fi, la presència de les associacions catalanes al món fa que es puguin afrontar millor els reptes globals. I ho fa, a més, d'una manera enriquidora i participativa. Arribats a aquest punt, voldria citar una frase de Claude Morin (exministre d'Afers Intergovernamentals del Quebec) que Jaume Urgell transcriu a la introducció del seu llibre *Donar protagonisme a Catalunya*: "Hom diu que la política és l'art del possible. Pot ser, però la política sol ser també l'àmbit en què allò que avui és impensable pot esdevenir una realitat concreta demà". Doncs bé, sembla que, en el cas català, les previsions de Morin es compleixen. Tant en l'àmbit governamental com en el no governamental, la presència catalana

al món ha augmentat els darrers anys. Ha estat viable allò que abans semblava impossible.

Però, per què les associacions catalanes han tingut aquesta necessitat de sortir a l'exterior? Per què han fet aquest esforç quan, en molts casos, no figurava en l'ADN dels seus objectius fundacionals? Doncs bé, tot i que és difícil generalitzar, em fa l'efecte que es pot afirmar que moltes associacions catalanes han considerat que aquestes relacions internacionals són un dret i, ahora, són un deure. Són un dret perquè qualsevol entitat catalana pot tenir la voluntat d'afavorir les relacions internacionals del seu país per mitjà de l'anomenada diplomàcia pública o diplomàcia alternativa (conceptes que varien segons quin expert els empli, però que es refereixen a les relacions internacionals al marge de les governamentals). En tot cas, qualsevol entitat catalana pot tenir la voluntat d'ajudar a construir aquestes relacions internacionals impulsades per agents de la societat civil. Aquest esforç no s'ha de menystenir mai. Són un deure perquè l'obertura a l'exterior de qualsevol país, incloent-hi Catalunya, no pot limitar-se únicament al seu govern. Precisament perquè el món és cada cop més global, les entitats catalanes han d'assumir la dimensió internacional de la seva actuació i han de fomentar el seu ple desenvolupament. Per això, és necessari impulsar la participació activa i el lideratge de les entitats i les organitzacions no governamentals en les polítiques de projecció exterior de cada país. A més, en el cas de Catalunya, l'article 200 de l'Estatut de 2006 ho fomenta. Diu, textualment, que "la Generalitat ha de promoure la projecció internacional de les organitzacions socials, culturals i esportives de Catalunya i, si escau, llur afiliació a les entitats afins d'àmbit internacional, en el marc del compliment dels seus objectius". Si abans hem afirmat que aquest és un dels objectius de la societat civil, la inclusió d'aquest article indica que també ho és del Parlament de Catalunya i del Govern. Per tant, i tenint en compte que l'actuació exterior es fa des d'àmbits diversos i amb diferents graus de presència, és important reconèixer que aquesta projecció és responsabilitat d'actors molt diversos. Si bé les actuacions del Govern i les de les organitzacions no governamentals són diferents, tanmateix és fonamental la interrelació.

La FOCIR: una plataforma d'entitats. El seu rol i les seves funcions.

La Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes (FOCIR) es va crear l'any 1995 a partir de l'acord entre diverses associacions catalanes interessades en el foment de la seva presència internacional i, globalment, de Catalunya com a país. La realitat, els objectius i el rol de la FOCIR han canviat amb el pas dels anys, però el seu objectiu fundacional continua intacte: ser una plataforma que aplegui totes aquelles entitats que tenen reconeixement internacional i que actuen a l'exterior. En conseqüència, la FOCIR és una entitat de segon nivell que aplega associacions sense afany de lucre amb àmbits d'actuació molt diversos (cultural, esportiu, de drets humans, de la pau, sindical, empresarial, col·legis professionals, de premsa...) però amb un denominador comú: la consciència de la rellevància de la projecció internacional. Així doncs, la FOCIR actua seguint un pla estratègic que guia els reptes de la Federació. I quins són aquestes reptes? En primer lloc, ser presents al món. És a dir, estimular i proporcionar recursos a la participació de les entitats catalanes a l'escenari internacional i, per tant, facilitar la presència internacional de les organitzacions catalanes –i, per extensió, de Catalunya– mitjançant espais de debat, l'elaboració de recursos i la prestació de serveis, assessorament i informació a les entitats perquè participin en organitzacions internacionals i, fins i tot, que les liderin. En segon lloc, aportar discurs i, per tant, donar suport i estudiar la contribució del teixit associatiu català a les relacions exteriors de Catalunya i a l'agenda global. I, en tercer lloc, crear xarxa i ciutadania global per esdevenir una plataforma referent en el camp de la internacionalització del teixit associatiu català per promoure una ciutadania amb dimensió global.

Dit d'una altra manera, la FOCIR treballa amb quatre objectius generals que defineixen i condicionen el seu pla d'actuació anual. La FOCIR és, per començar, una federació prestadora de serveis i un centre d'estudis que fomenta la internacionalització de l'associacionisme català i ofereix informació, eines i productes concrets a totes les entitats afiliades. La FOCIR també construeix discurs sobre la diplomàcia pública i vol esdevenir la veu real d'aquelles entitats que actuen a l'exterior. La FOCIR és una plataforma per a la societat civil que actua a l'exterior i, per tant, és un espai de trobada per a totes aquelles entitats que es preocupen per la projecció

internacional catalana. En darrer lloc, la FOCIR és l'altaveu dels ambaixadors catalans de la societat civil. El que vol és contribuir a visualitzar i fer difusió de la tasca que duen a terme totes aquestes persones i entitats.

En conclusió, la FOCIR és el paraigua i la veu de la representació exterior de la societat civil catalana i n'assumeix els seus reptes. Si bé la Federació (com qualsevol altra entitat) ha tingut ritmes diversos durant els anys que fa que existeix, en els darrers anys s'ha renovat, ha rebut un nou impuls, ha revisat els seus objectius, ha incrementat gairebé en un 200% les entitats que en són membres i s'ha obert a nous sectors que, fins al moment, mai no havien estat afiliats a la FOCIR.

El futur de la internacionalització

Si la internacionalització és en ella mateixa un repte important, també ho és l'exercici de parlar del seu futur. Tot i això, penso que cal començar per afirmar que la internacionalització és el futur i que és una obvietat que en èpoques de crisi com les que viu Catalunya, Espanya, Europa i el món en general, la projecció a l'exterior és un dels valors que pot donar potencial a les empreses, a les associacions i als governs de tot arreu. Així ho afirmen alguns estudis recents, com per exemple el que acaba de presentar el Centre de Marca de l'escola de negocis d'ESADE, en el qual el professor Josep Maria Oroval afirma, en referència al creixement de les marques blanques, que "se ha visto favorecido por la crisis, el paro y las dificultades de las economías domésticas". I continua dient que "esto puede tener efectos negativos a medio y largo plazo para las economías domésticas, ya que los ingresos que genera la ocupación son más bajos en las empresas que fabrican marcas de distribución". Però, al mateix temps, l'estudi recomana fabricar marques fortes de cara a la implantació d'un nou model productiu "como palanca de mayor competitividad y de internacionalización". En la mateixa direcció es va pronunciar el vicepresident de la Generalitat de Catalunya, Josep-Lluís Carod-Rovira, durant una conferència anomenada "Internacionalització i innovació per a sortir de la crisi", durant la qual va afirmar que: "només una actuació valenta i desacomplexada ens permetrà aprofitar els beneficis que ens brinda la globalització i que ens pot oferir la innovació per a assolir una economia més innovadora i de major valor afegit".

Els reptes de les associacions catalanes internacionalment reconegudes

A continuació vull plantejar quins són, a parer meu, els reptes per a les associacions catalanes internacionalment reconegudes.

■ Foment de l'excel·lència

Atès l'augment del nombre d'entitats que actuen a l'exterior i que són membres de xarxes europees o internacionals, el repte és continuar aquest creixement exponencial al mateix temps que afavorir la captació de seus internacionals que vulguin establir-se a Catalunya. A més de créixer quantitativament, també és necessari créixer en qualitat. És a dir, cal apostar clarament pel foment de l'excel·lència. Durant els propers anys, la diplomàcia pública catalana ha de fer un esforç en la formació (sobretot en l'aprenentatge de llengües i en comunicació), l'obtenció de millors eines que permetin explicar la realitat catalana a l'exterior, l'adquisició d'un discurs comú (amb les altres associacions) que permeti unificar objectius de país i que faciliti la creació d'unes sinergies comunes en l'actuació a l'exterior. En l'actualitat, la FOCIR ja assessora i facilita recursos a les entitats adherides que observen els objectius plantejats abans. Tot i així, essent la veu i la plataforma de les entitats internacionalment reconegudes, seria desitjable dotar-la d'unes competències formals majors (tant en l'àmbit de l'assessorament com en l'àmbit de la interlocució) i dels mitjans necessaris per a reforçar i ampliar aquest espai únic de la societat civil.

■ Presència catalana en els òrgans de govern de les internacionals

Un altre dels reptes fonamentals per a les entitats catalanes és la promoció de la presència de catalans i catalanes en els òrgans de govern de les branques internacionals corresponents amb l'objectiu de poder influir en les polítiques que es facin des d'aquestes organitzacions. En un món que es globalitza, on la participació de l'associacionisme mundial pren força en la promoció d'una nova democràcia i on el clam per a l'establiment de noves formes de governament és cada dia més patent, la presència dels "ambaixadors catalans" ha d'esdevenir un factor de qualitat

que transmeti valors que, per definició, són associats —o volem que s'associïn— a la nostra cultura: el rigor, la seriositat, l'emprenedoria, la veritat, la mediterraneïtat i la capacitat de crear xarxa, entre d'altres.

■ Observació de la projecció internacional catalana

Convé fer una observació continuada de la projecció internacional catalana. Segons sembla, fins al moment no s'ha seguit un pla predeterminat de presències en àmbits concrets ni s'han fixat uns objectius clarament identificats. En canvi, en el futur seria desitjable tenir unes dades fiables de presències i absències, d'agendes, de la capacitat d'interlocució, de la capacitat d'incidència, d'àmbits i de territoris d'actuació, entre moltes altres coses, les quals han de permetre planificar i facilitar actuacions polítiques i estratègies de futur de cara a reforçar la projecció exterior de Catalunya. Es tracta de bastir un observatori sistematitzat de la projecció internacional catalana (en l'actualitat, la FOCIR ja hi està treballant).

■ Aconseguir llaços més forts amb agents exteriors

Les associacions hauran de fer passos fermes per aconseguir llaços més forts i permanents amb altres agents que també actuen cap a l'exterior. Em refereixo, bàsicament, al Govern però també a les universitats, les empreses i les persones individuals. En relació amb el Govern, doncs, caldria que la societat civil pogués trobar formes de coordinació més estables i més fluïdes que permetessin planificar conjuntament alguns aspectes de l'acció exterior. Una nació sense estat com Catalunya ha de ser conscient de les limitacions competencials que pateix i, per tant, ha de poder afavorir la col·laboració governamental i no governamental per aconseguir un millor aprofitament dels recursos humans i econòmics que té el país. Es tracta de pactar un pla que fixi clarament quina és la missió —o l'estratègia— comuna sense estrangular les competències que són pròpies de cadascú. Només així es podrà assolir l'èxit.

■ Definir la marca Catalunya

Catalunya ha de definir-se com una marca, que incorpori la marca Barcelona que ja ha obtingut un cert reconeixement mundial. La diversitat d'actors que operen a l'exterior provoca dispersió. Per això és convenient estudiar i pactar de quina manera cal bastir la marca Catalunya perquè sigui fidel a la identitat que representa, al mateix temps que esdevé efectiva. En aquest sentit, l'experiència de les associacions i entitats reconegudes internacionalment pot contribuir a trobar els punts forts per a la difusió de la marca Catalunya.

Bibliografia

Referències bibliogràfiques:

CASTELLS, J. (2010). *Casos d'internacionalització. El reconeixement internacional de l'escoltisme català*. Ed. Focir. Barcelona.

GARÍ DE BARBARÀ, XAVIER. *Història dels 40 anys de Justícia i Pau de Barcelona*. Editorial Mediterrània. Barcelona, desembre de 2007.

PUIG, E.; VILA, J.M. *et al.* (2005). *Cent anys de colònies de vacances a Catalunya (1893-1993)*. Vol I. pàg. 61 i ss.

VANISTENDAEL, S. (1999). *La resiliència o el realisme de l'esperança. Ferit, però no vençut*. Editorial Claret. Barcelona.

Annex

Llistat d'entitats catalanes membres d'organitzacions internacionals

Aquest llistat recull algunes entitats catalanes que són membres d'organitzacions internacionals. Es tracta d'una mostra indicativa, però no exhaustiva, de la important presència catalana en els diversos sectors de l'àmbit internacional.

Podeu trobar la llista actualitzada a l'apartat "Projecció Internacional d'Organitzacions Catalanes" del web d'Afers Exteriors i Cooperació:

www.gencat.cat/relacions_exteriors

Entitats culturals	
Catalanes	Internacionals
Amics del Centre d'Art i Natura de Ferrera	<ul style="list-style-type: none"> ■ Res Artis ■ Alliance of Artists Communities
Associació Agermanament Catalunya-Còrsega	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federació d'Entitats de la Mediterrània
Associació Arrels Països Catalans	<ul style="list-style-type: none"> ■ Associació Arrels
Associació Catalana d'Impuls i Orientació a la Joventut	<ul style="list-style-type: none"> ■ Televisió Sense Fronteres T(SF) Network
Associació Catalana d'Esperanto / Kataluna Esperanto-asocio	<ul style="list-style-type: none"> ■ Universala Esperanto-Asocio
Associació Cercle Català d'Història	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federació d'Entitats de la Mediterrània - Mare Nostrum
Associació de Companyies Professionals de Dansa de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Network for Contemporary Arts (IETM)
Associació del Concurs Internacional d'Execució Musical, Maria Canals de Barcelona / Asociación del Concurso Internacional, Maria Canals de Barcelona	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Mondiale des Concours Internationaux de Musique (FMCIM) ■ Alink-Argerich Foundation (AAF)
Associació Institut Català d'Antropologia	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Council of Anthropological Associations
Associació Lectura Fàcil - Lf	<ul style="list-style-type: none"> ■ Easy-to-Read Network
Associació Lluïsos de Gràcia [Coral Cantiga]	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat (European Federation of Young Choirs)
Associació per a la Difusió del Folklore (ADIFOLK)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Council of Organizations of Folklore Festivals and Folk Arts (CIOFF)
Ateneu Barcelonès [Escola d'Espectura de l'Ateneu]	<ul style="list-style-type: none"> ■ Xarxa Europea de Espectura Creativa
Capítol Català de la Societat Internet (Catalan Chapter Of The Internet Society)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Internet Society (ISOC)
Centre Català del Pen Club, Associació d'Espectors	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Pen Club
Centre Cultural Marboleny	<ul style="list-style-type: none"> ■ Festivals du Sud

Entitats culturals

Catalanes	Internacionals
Centre Cultural Solidaritat Internacional	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federació d'Entitats de la Mediterrània - Mare Nostrum
Coordinadora de Colles de Geganters i Grups de Grallers de les Comarques Meridionals de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Cercle Internacional d'Amics dels Gegants (CIAG)
Cor Maragall	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat Europa Cantat Europa Cantat
Coral Art Nou de Granollers	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat
Coral mixta d'Igualada	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat
Coral Sant Jordi	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat
Dones Juristes	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Internationale des Femmes des Carrières Juridiques (FIFCJ)
Dones per la Llibertat i la Democràcia	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Network of Liberal Women (INLW) ■ European Women's Lobby
Federació Catalana d'Entitats Corals	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat ■ International Federation for Choral Music (IFCM) ■ International Music Council (IMC)
Federació Catalana d'Associacions i Clubs Unesco (FCACU)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Federation of UNESCO Clubs, Centers and Associations (EFUCA)
Federació Catalana de C.B. ERT-27 Mhz Banda Ciutadana	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Citizen's Band Federation (ECBF)
Federació Catalana de Cineclubs	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Federation of Film Societies (IFFS)
Federació Catalana de Joves Cambres - Jove Cambra Internacional Catalunya (FCJC-JCI Catalunya)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Junior Chamber International (JCI)
Federació Catalana de Pueri Cantores	<ul style="list-style-type: none"> ■ Foederatio Internationalis Pueri Cantores
Federació d'Associacions Culturals i Educatives de Persones Adultes	<ul style="list-style-type: none"> ■ The Freire Project

Entitats culturals	
Catalanes	Internacionals
Federació de Cors de Clavé	<ul style="list-style-type: none"> International Federation for Choral Music (IFCM)
Festival de Cinema de Girona	<ul style="list-style-type: none"> Los Angeles Latino International Film Festival (ALIFF)
Festival Internacional de Música de Cantonigròs	<ul style="list-style-type: none"> European Festivals Association (EFA)
Festival Internacional de Música de Torroella de Montgrí	<ul style="list-style-type: none"> European Festivals Association (EFA)
Foment de Recerques Catalanes (FRC)	<ul style="list-style-type: none"> Federació d'Entitats de la Mediterrània - Mare Nostrum
Fundació Castell de Peralada	<ul style="list-style-type: none"> European Festivals Association (EFA)
Fundació Conservatori del Liceu	<ul style="list-style-type: none"> European Association of Conservatories (EAC)
Fundació Josep Irla, Fundació Privada	<ul style="list-style-type: none"> Centre Maurits Coppetiers
Fundació Pere Ardiaca	<ul style="list-style-type: none"> Réseau d'Élus et Autorités Locales Progressistes d'Europe (REALPE)
Fundació Privada d'Estudis Històrics de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> American Historical Association (AHA)
Fundació Privada Festival Cinema de Muntanya de Torelló	<ul style="list-style-type: none"> International Alliance for Mountain Film (IAMF)
Fundació Privada Francesc Viñas Fundació Privada Francesc Viñas	<ul style="list-style-type: none"> Fédération Mondiale des Concours Internationaux de Musique (FMCIM)
Fundació Privada Interarts per a la Cooperació Cultural Internacional	<ul style="list-style-type: none"> Euromed in Culture Culture Action Europe
Fundació Privada Orfeó Català Palau de la Música Catalana	<ul style="list-style-type: none"> Europa Cantat (European Federation of Young Choirs) International Society for the Performing Arts (ISPA)
Fundació Privada per a la Xarxa Oberta, Lliure i Neutral, Guifi.net	<ul style="list-style-type: none"> Réseaux IP Européens (RIPE) Network Coordination Centre (NCC)

Entitats culturals

Catalanes	Internacionals
Fundació Privada Pere Closa, per a la Formació i la Promoció dels Gitanos a Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Roma Information Office (ERIO)
Fundació Privada Sitges, Festival Internacional de Cinema de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Fantastic Film Festivals Federation (EFFF) ■ International Federation of Film Producers Associations (FIAPF)
Fundació Privada Societat i Cultura (FUSIC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Network for Contemporary Performing Arts (IETM) ■ Culture Action Europe ■ European Forum for the Arts and Heritage
Fundació puntCAT, Fundació Privada	<ul style="list-style-type: none"> ■ Generic Top Level Domain Registries Constituency (gTLD) ■ European Internet Country Code Top Level Domain Registries (CENTR) ■ Latin American and Caribbean ccTLDs Organisation (LACTLD)
Gais & Imatges - Festival Internacional de Cinema Gai i Lèsbic de Barcelona	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association
Linguapax	<ul style="list-style-type: none"> ■ Linguapax
Moviment Coral Català	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat ■ International Federation for Choral Music (IFCM) ■ European Music Council
Orfeo de Sants	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat
Secretariat de Corals Infants de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat ■ International Federation for Choral Music (IFCM)

Entitats ecologistes - Medi natural	
Catalanes	Internacionals
Associació Institut Ictineu - Centre Català de Recerca Submarina (CCRS)	<ul style="list-style-type: none"> Marine Technology Society
Aula de Natura Cortariu-Cadí	<ul style="list-style-type: none"> Associació Arrels
Consorci Forestal de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> Silvicultores del Arco Mediterráneo (ARCMED) International Family Forest Alliance
Coordinadora Catalana d'Usuaris de la Bicicleta	<ul style="list-style-type: none"> European Cyclists' Federation
Ecomediterrània	<ul style="list-style-type: none"> MedForum
Federació Ecologistes de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> European Environment Bureau (EEB)
Fundació Monjos Budistes Sakya Tashi Ling, Fundació Privada	<ul style="list-style-type: none"> International Union for Conservation of Nature (IUCN)
Fundació Natura	<ul style="list-style-type: none"> Society for Ecological Restoration International (SER) The International Ecotourism Society International Union for Conservation of Nature and Natural Resources
Fundació Privada per a la Conservació i Recuperació d'Animals Marins (CRAM)	<ul style="list-style-type: none"> European Cetacean Society Shark Alliance Mediterranean Association to Save the Turtles
Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural - Depana	<ul style="list-style-type: none"> European Sites (EUROSITE) International Union for Conservation of Nature (IUCN) End Captivity (ENDCAP)
Mediterrània. Centre d'Iniciatives Ecològiques	<ul style="list-style-type: none"> International Union for Conservation of Nature (IUCN) European Environment Bureau (BEE) Mediterranean Information Office for Environment, Cultura & sustainable Development (MIO-ECSDE)
Mountain Wilderness de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> Mountain Wilderness International
Naturalistes sense Fronteres	<ul style="list-style-type: none"> Naturalists Without Borders
Organització per a la Promoció d'Ecoclubs	<ul style="list-style-type: none"> Ecoclubes
Xarxa de Custòdia del Territori (XCT)	<ul style="list-style-type: none"> European Sites (EUROSITE)

Entitats d'educació, innovació i recerca

Catalanes	Internacionals
Acondicionamiento Tarrasense [Leitat]	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Factories of the Future Research Association (EFFRA) ■ Textile Transfer Network (TEXTRANET) ■ European Technology Platform on Smart Systems Integration (EPOSS)
Agrupació d'Aules de Formació Permanent per a la Gent Gran de Catalunya - Afopa	<ul style="list-style-type: none"> ■ Association Internationale des Universités du Troisième Âge (AIUTA)
Associació Catalana de Comunicació Científica	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Union of Science Journalists' Associations (EUSJA) ■ World Federation of Science Journalists (WFSJ)
Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European University Association (EUA) ■ International Association of Universities (IAU)
Cor Flumine	<ul style="list-style-type: none"> ■ Europa Cantat
Fundació Cetemmsa	<ul style="list-style-type: none"> ■ Organic Electronics Association (OEA) ■ European Network of Textiles Research Organisation (TEXTRANET) ■ Children's Fashion Europe (CFE)
Fundació Moré de Mora	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Education (IE)
Fundació Privada de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i de la Salut de Catalunya i de Balears	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Resuscitation Council (ERC)
Fundació Privada iMat-Centre Tecnològic de la Construcció	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Non for Profit Industrial Association: E2B Association
Fundació Privada Joan XXIII	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Education (IE)
Fundació Privada Parc d'Innovació Tecnològica i Empresarial la Salle	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association of Science Parks (IASP)
learn-pangea (Xarxa Internacional per a l'Educació i els Recursos Telemàtics)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Education And Resource Network (IEARN) ■ Atlas de la Diversdad

Entitats d'educació, innovació i recerca

Catalanes	Internacionals
Institut d'Educació Contínua	<ul style="list-style-type: none"> ■ Consejo Latinoamericano de Escuelas de Administración (CLADEA) ■ European Universities Continuing Education Network (EUCEN) ■ Red de Educación Contínua de Latinoamérica y Europa (RECLA)
Institut d'Estudis Catalans	<ul style="list-style-type: none"> ■ Union Académique Internationale (UAI) ■ European Association for Chemical and Molecular Sciences (EuCheMS)
Observatori de la CiberSocietat	<ul style="list-style-type: none"> ■ Association of Internet Researchers
Parc Tecnològic del Vallès	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association of Science Parks (IASP)
Societat Catalana d'Obstetrícia i Ginecologia	<ul style="list-style-type: none"> ■ The World Associations of Perinatal Medicine (WAPM)
Societat Catalano-Balear de Cures Pal·liatives	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Association for Palliative Care (EAPC)
Universitat Internacional de Catalunya, Fundació Privada	<ul style="list-style-type: none"> ■ European University Association (EUA)
Universitat Ramon Llull, Fundació Privada	<ul style="list-style-type: none"> ■ European University Association (EUA) ■ International Federation of Catholic Universities (IFUC)
Xarxa de Parcs Científics i Tecnològics de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association of Science Parks (IASP)
Xarxa Vives d'Universitats	<ul style="list-style-type: none"> ■ European University Association (EUA)

Entitats esportives

Catalanes	Internacionals
Associació Caminada Internacional de Barcelona (CIB)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Marching League-Walking Association (IML-WA) ■ Internationaler Volkssportverband (IVV)
Associació Catalana de Futvòlei	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Footvolley Federation
Associació Catalana de Karate Goju-Ryu	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Goju-Ryu Karate-Do Federation
Associació Catalana de Rugbi Lliga (ACRLL)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rugby League European Federation (RLEF)
Associació Catalana de Touch	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federation of International Touch (FIT)
Associació Fistball Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Fistball Federation (IFA)
Catalunya Camina	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Federation of Pedestrians (IFP) ■ Federation of European Pedestrian Associations (FEPA) ■ Walk 21
Centre Excursionista de Catalunya (CEC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Unió Internacional de Cinema Amateur (UNICA) ■ Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme (UIAA)
Federació Catalana de Ball Esportiu (FCBE)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Union Country Western Dance Council (UCWDC)
Federació Catalana de Bitlles i Bowling	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Internationale des Quilleurs ■ European Tenpin Bowling Federation ■ European Traditional Sport and Games Association
Federació Catalana de Físic-Culturisme	<ul style="list-style-type: none"> ■ Union Internationale de Bodybuilding Natural (UIBBN)
Federació Catalana de Futbol Sala	<ul style="list-style-type: none"> ■ Asociación Mundial de Futsal (AMF) ■ European Union of Futsal (UEFS)
Federació Catalana de Karate	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Karate confederation (WKC)
Federació Catalana de KickBoxing i Muay-Thai	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Kickboxing Network (WKN) ■ International Sport Kickboxing Association (ISKA)

Entitats esportives	
Catalanes	Internacionals
Federació Catalana de Korfball	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Korfball Federation (IKF)
Federació Catalana de Patinatge	<ul style="list-style-type: none"> ■ Confederación Sudamericana del Patín (CSP)
Federació Catalana de Pitch&Putt (FCPP)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federation of International Pitch and Putt Associations (FIPPA) ■ European Pitch and Putt Association (EPPA)
Federació Catalana de Tamborí	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Internationale de Balle au Tambourin
Federació Catalana de Vela	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Sailing Schools Association (ISSA)
Federació Catalana d'Esquai i Raquetbol	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Racquetball Federation (IRF) ■ European Racquetball Federation (ERF)
Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Union Internationale des Associations d'Alpinisme (UIAA) ■ European Ramblers Association (ERA) ■ International Skyrunning Federation (ISF) ■ International Ski Mountaineering Federation (ISMF) ■ International Sport for All Federation (FISPPt)
Federació Esportiva Catalana de Twirling	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Baton Twirling Federation (WBTF)
Lliga de Futbol Australià de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Aussie Rules International (ARI) ■ European Australian Football Association (EFA)
Panteres Grogues	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Gay and Lesbian Football Association (IGLFA) ■ International Lesbian and Gay Association (ILGA) ■ European Gay & Lesbian Sport Federation (EGLFS)

Entitats esportives

Catalanes	Internacionals
Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Internationale de l'Automobile (FIA) ■ Alliance International de Tourisme (AIT) ■ Intelligent Transport Systems Services (ERTICO ITS Europe)
Unió Barcelonina d'Activitats Esportives (UBAE)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Confédération Européene de Sport et Santé (CESS) ■ International Sport and Culture Association (ISCA) ■ Health and Racquet Sport Association (IHRSA)

Entitats juvenils - lleure	
Catalanes	Internacionals
AEGEE-Barcelona	<ul style="list-style-type: none"> ■ Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe (AEGEE)
Associació de Casals i Grups de Joves de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Confederation of Youth Clubs (ECYC)
COCAT-Coordinadora d'Organitzadors de Camps de Treball de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Alliance of European Voluntary Service Organisations ■ Co-ordinating Committee for International Voluntary Service (CCIVS)
Col·lectiu de Joves Comunistes	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Federation of Democratic Youth (WFDY)
Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai	<ul style="list-style-type: none"> ■ Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE) ■ Fédération Internationale des Mouvements Catholiques d'Action Paroissale (FIMCAP)
Escoltes Catalans (EC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Coopération Francophone des Associations de Scoutisme Laïque (COFRASL)
Esplais Catalans	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Internationale d'Échanges d'Enfants et d'Adolescents (FIEEA) ■ International Falcon Movement - Social Educational International (IFM-SEI)
Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge (FCEG)	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Association of Girl Guides and Girl Scouts (WAGGGS) ■ World Organisation of the Scouts Movement (WOSM)
Fundació Institut Pere Tarrés d'Educació en l'Esplai	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association of Social Educators (AIEJI) ■ Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE) ■ Association Européene des Centres de Formation au Travail Socio-Éducatif (FESET)

Entitats juvenils - lleure

Catalanes	Internacionals
Fundació Privada Catalana de l'Esplai	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association for Volunteer Effort (IAVE) ■ Liga Iberoamericana de Organizaciones de la Sociedad Civil por la Superación de la Pobreza y la Exclusión Social (LA LIGA) ■ European Children and Youth Foundation Network (ECYN)
Juventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya (JERC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Free Alliance Youth (EFAY)
Joves d'Esquerra Verda (JEV)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federation of Young European Greens (FYEG)
Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya -MEGSJC-	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Catholic Conference of Scouting ■ International Catholic Conference of Guiding
Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians, Muec Català	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Young Catholic Students (IYCS)
Recursos d'Animació Intercultural (RAI)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Youth Action for Peace (YAP) ■ International Association of the Biennial of Young Artists from Europe and the Mediterranean (BJCEM)
Servei Civil Internacional - Catalunya (SCI-CATALUNYA)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Servei Civil Internacional (SCI)

Entitats de pau i drets humans	
Catalanes	Internacionals
Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans	<ul style="list-style-type: none"> Avocats Européens Démocrates (AED)
Associació Cooperació	<ul style="list-style-type: none"> Oficina Internacional de Derechos Humanos - Acción Colombia (OIDHACO)
Associació per la Recuperació de la Memòria Històrica de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> Fédération Euroméditerranéenne contre les Disparitions Forcées (FEMED) International Coalition Against Enforced Disappearances (ICAED)
Associació UNESCO pel Diàleg Interreligiós	<ul style="list-style-type: none"> United Religions Initiative (URI) World Conference of Religions for Peace (WCRP)
Centre d'Estudis Francesc Eiximenis	<ul style="list-style-type: none"> International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA) Pax Romana
Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN)	<ul style="list-style-type: none"> European Bureau for Lesser-Used Languages (EBLUL) Observatorio Eurolatinoamericano sobre Desarrollo Democrático y Social (EURALAT)
Coordinadora Gai-Lesbiana de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA)
Fundació per la Pau, Fundació Privada	<ul style="list-style-type: none"> International Peace Bureau (IPB) Hague Appeal for Peace (HAP)
Fundació Privada Món-3	<ul style="list-style-type: none"> European Association of Development Research and Training Institutes (EADI) Youth for Development and Cooperation (YDC)
Grup de Juristes Roda Ventura	<ul style="list-style-type: none"> International Federation of Women against Fundamentalism and for Equality (WAFE) International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA) Pax Romana
Institut de Drets Humans de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> Association Européenne pour la défense des Droits de l'Homme (AEDH)

Entitats de pau i drets humans

Catalanes	Internacionals
Justícia i Pau	<ul style="list-style-type: none">■ Bureau International Catholique de l'Enfance (BICE)■ International Peace Bureau (IPB)■ Organisation Mondiale Contre la Torture (OMCT)
Moviment per la Pau - Associació d'Objectors de Consciència (Moviment per la Pau - Aoc)	<ul style="list-style-type: none">■ European Bureau for Conscientious Objection (EBCO)

Entitats professionals	
Catalanes	Internacionals
Aie-Ic-Associació d'Internautes Escriptors en Llengua Catalana	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Writers Council (EXC) ■ Conseil Européen des Associations de Traducteurs Littéraires (CEATL)
Associació Catalana de Crítics d'Art (ACCA)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association of Art Critics
Associació Catalana de la Premsa Comarcal	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Association of Newspapers - IFRA ■ European Association of Daily Newspapers in Minority and Regional Languages (MIDAS)
Associació Catalana de Protocol i Relacions Institucionals	<ul style="list-style-type: none"> ■ Organización Internacional de Ceremonial y Protocolo
Associació Catalana d'Empresàries i Executives (ACEE)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Women's Management Development Internacional Network (EWMD) ■ Woman's World Banking (WWB) ■ Association of Organisations of Mediterranean Businesswomen (AFAEMME)
Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya / Asociación Colegial de Escritores de Cataluña	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Writers' Council (EWC) ■ Conseil Européen d'Associations de Traducteurs Littéraires (CEATL)
Associació d'Arxivers de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Council on Archives
Associació de Biotecnòlegs de Catalunya (ASBTEC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Young European Biotech Network (YEBN)
Associació de Decolletadors i Mecanitzadors de Catalunya (ADECAT)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Syndicat International du Décolletage (SID)
Associació de Disseny Industrial del Foment de les Arts Decoratives (ADI-FAD)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Council of Societies of Industrial Design (Icsid)
Associació de Periodistes Europeus de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Journalists Association (EJ)
Associació de Productors i Editors Fonogràfics i Videogràfics de Catalunya (APECAT)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Independent Music Companies Association (IMPALA)
Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Network for Contemporary Performing Arts (IETM)

Entitats professionals

Catalanes	Internacionals
Associació de Professionals Turístics de l'Administració Local de Catalunya (Aptalc)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Union of Tourist Officers (EUTO)
Associació d'Estudiants de Farmàcia de la Universitat de Barcelona (AEF-UB)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Pharmaceutical Student' Federation (IPSF) ■ European Pharmaceutical Students' Association (EPSA)
Associació d'Estudiants de les Ciències de la Salut (AECS)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Federation of Medical Students Association (IFMSA)
Associació d'Estudiants Euroavia Terrassa (ETSEIAT)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Association of Aerospace Students (EUROAVIA)
Associació Juvenil Joves de la Intersindical - Csc	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Federation of Trade Unions (WFTU)
Associació Professional de Directors de Cinema de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federation of European Film Directors (FERA)
Centre Europeu de les Regions	<ul style="list-style-type: none"> ■ Euro-Mediterranean Association of Schools of Public Administration (MEDPAN)
Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Federation of Chemical Engineering (EFCE)
Col·legi d'Advocats de Barcelona	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Bar Association (IBA) ■ Union Internationale des Avocats (UIA) ■ Fédération des Barreaux d'Europe (FBE)
Col·legi Oficial de Bibliotecaris-Documentalistes de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Bureau of Library, Information and Documentation Associations (EBLIDA) ■ International Federation of Library Associations and Institutions (IFLA)
Confederació de Cooperatives de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Co-operative Alliance (ICA)
Dones Periodistes de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Red Europea de Mujeres Periodistas ■ Lobby Europeu de Dones Periodistes
Federació Unió de Músics de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Federation of Musicians (FIM)

Entitats professionals	
Catalanes	Internacionals
Fundació Internacional de la Dona Emprenedora	<ul style="list-style-type: none"> ■ Lobby Européen des Femmes ■ Réseau Européen de la Microfinance ■ Female Europeans of Medium and small Enterprises (FEM)
Fundació Privada BCD per a la Promoció del Disseny Industrial	<ul style="list-style-type: none"> ■ Bureau of European Design Associations (BEDA) ■ International Council of Societies of Industrial Design (ICSID) ■ Design Management Institute (DMI)
Fundació Privada Centre Internacional de Premsa de Barcelona	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Européenne des Presse Clubs et Centres Internationaux de Presse
Fundació Privada Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya (ITeC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Organisation for Technical Approvals (EOTA) ■ Euroconstruct
Fundación Privada Design For All Foundation	<ul style="list-style-type: none"> ■ Design for All Europe (EIDD)
Gremi de les Indústries de la Confecció de Barcelona (GIC-BCN)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Apparel Federation (IAF) ■ European Association of Fashion Retailer (AEDT) ■ The International Association for Textile Care Labeling (GINETEX)
Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Network of Engineers and Scientists for Global Responsibility (INES) ■ Réseau Sortir du Nucléaire ■ International Network for Sustainable Energy (INFORSE)
Honorable Col·legi de Cerers de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Association of European Candle Manufacturers
Moviment de Professionals Catòlics	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA) Pax Romana
Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ UEAPME ■ Young Entrepreneurs of the European Union (JEUNE) ■ European Office of Crafts, Trades and Small and Medium-Sized Enterprises for Standardisation (NORMAPME)

Entitats professionals

Catalanes	Internacionals
Professionals Cristians de Catalunya	<ul style="list-style-type: none">International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA) Pax Romana
Voluntaris en Assessoria Empresarial (VAE)	<ul style="list-style-type: none">Confederation of European Senior Expert Services (CESES)

Entitats socials	
Catalanes	Internacionals
Agrupació Barça Veterans	<ul style="list-style-type: none"> ■ Sports Group of European Former Football Players Associations (EPPA)
Amics de Ravensbrück	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Ravenscrück Committee
Apps-Federació Catalana Pro Persones amb Discapacitat Intel·lectual	<ul style="list-style-type: none"> ■ Inclusion International (II) ■ Inclusion Europe (IE)
Arrels Fundació	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Européenne des Associations Nationales Travaillant avec les Sans-Abri (FEANTSA)
Asociación de Implantados Cocleares de España	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Association of Cochlear Implant Users (EUROCIU)
Associació Catalana de Familiars i Usuaris de Centres Geriàtrics Assistits - ACFUC	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association for Volunteer Effort (IAVE) ■ Centre Européen du Volontariat (CEV)
Associació Catalana de Malalties Neuromusculars - Asem Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Organisation for Rare Diseases (EURORDIS) ■ Spinal Muscular Atrophy (SMA) Europe ■ Neuromuscular Network TREAT-NMD
Associació Catalana de Malalts d'Hepatitis (ASSCAT)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Liver Patients Association (ELPA)
Associació Catalana per a l'Educació, la Formació i la Recerca - ACEFIR	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Association for Education of Adults
Associació Catalana Pro Persones Sordcegues	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Deafblind Network (EDBN)
Associació d'Afectats de Siringomièlia - Aas	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Organisation for Rare Diseases (EURORDIS)
Associació d'Amputats Sant Jordi	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association for Volunteer Effort (IAVE) ■ Centre Européen du Volontariat (CEV)
Associació de Lluita contra la Dystonia a Catalunya (ALDEC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Dystonia Federation (EDF)
Associació de Pares de Fills amb Autisme de Catalunya (APAFAC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Autism Organization

Entitats socials

Catalanes	Internacionals
Associació Gitana de Dones Drom Kotar Mestipen	<ul style="list-style-type: none"> International Romani Women's Network (IRWN) - Europe
Associació per a la Creació d'Estudis i Projectes Socials, Ceps	<ul style="list-style-type: none"> Réseau Européen des Villes & Régions de l'Économie Sociale (REVES)
Associació per a la Promoció del Transport Públic	<ul style="list-style-type: none"> European Passengers' Federation (EPF) Transport & Environment (T&F)
Associació Prohabitatge	<ul style="list-style-type: none"> Fédération Européenne des Associations Nationales Travaillant avec les Sans-Abri (FEANTSA)
Associació Punt de Referència (Acompanyament a Joves Extutelats)	<ul style="list-style-type: none"> European Network of Children and Youth Mentoring Organisations (ENYMO)
Associació Sinergrup (Grup d'Entitats amb Sinergia Social)	<ul style="list-style-type: none"> Groupement Européen d'Intérêt Economique du Travail Social
Centro Filipino Tuluyan San Benito	<ul style="list-style-type: none"> Commission for Filipino Emigrant Work (CFMW) Rights, Equality, Solidarity, Power, Europe Cooperation Today (RESPECT)
Coordinadora Comunicació per a la Cooperació - Pangea	<ul style="list-style-type: none"> Association for Progressive Communications (APC)
Delegació Diocesana de l'Apostolat del Mar de Barcelona	<ul style="list-style-type: none"> Apostleship Of the Sea (AOS) International Christian Maritime Association (ICMA) International Association for the Study of Maritime Mission (IASMM)
Federació Catalana de Famílies Monoparentals	<ul style="list-style-type: none"> European Network of Single Parent Families (ENoS)
Federació Catalana de Malalties Poc Freqüents	<ul style="list-style-type: none"> European Organisation for Rare Diseases (EURORDIS)
Federació Catalana de Voluntariat Social	<ul style="list-style-type: none"> International Association for Volunteer Effort (IAVE) Centre Européen du Volontariat (CEV)
Federació Catalana d'Entitats Contra el Càncer (FECEC)	<ul style="list-style-type: none"> International Union Against Cancer (UICC)

Entitats socials	
Catalanes	Internacionals
Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Internationale d'Associations de Personnes Âgées (FIAPA) ■ AGE Platform Europe
Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Roma Information Office (ERIO) ■ European Network Against Racism (ENAR)
Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i l'Adolescència (FEDAIA)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Eurochild
Federació d'Organitzacions Catalanes de Gent Gran (FOCAGG)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Centre Européen du Volontariat (CEV)
Fundació Acció Solidària Contra l'Atur, Fundació Privada Fundació Acció Solidària Contra l'Atur, Fundació Privada	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Social Action Network
Fundació Aplicació	<ul style="list-style-type: none"> ■ Atlas de la Diversidad
Fundació Caixa de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fédération Européenne des Associations Nationales Travaillant avec les Sans-Abri (FEANTSA) ■ Fédération Européenne de Finances et Banques Ethiques et Alternatives (FEBEA) ■ European Microfinance Network (EMN)
Fundació Privada Adana	<ul style="list-style-type: none"> ■ Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder (AD/HD) Europe
Fundació Privada ARED	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Social Action Network
Fundació Privada Catalana Síndrome de Down	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Down Syndrome Association (EDSA) ■ Inclusion International (II) ■ The Down's Syndrome Medical Interest Group
Fundació Privada Catalunya Voluntària	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Association for Volunteer Effort (IAVE) ■ Centre Européen du Volontariat (CEV) ■ European Mosaic

Entitats socials

Catalanes	Internacionals
Fundació Privada Desenvolupament Comunitari	<ul style="list-style-type: none"> ■ Combined European Bureau for Special Development (CEBSD) ■ Fédération Européenne des Associations Nationales Travaillant avec les Sans-Abri (FEANTSA) ■ Observatorio Eurolatinoamericano sobre Desarrollo Democrático y Social (EUROLAT)
Fundació Privada Institut de Neurorehabilitació Guttmann	<ul style="list-style-type: none"> ■ Rehabilitation In Multiple Sclerosis (RIMS)
Fundació Privada Teràpia a Cavall	<ul style="list-style-type: none"> ■ North American Riding for the Handicapped Association (NARHA) ■ Federation of Riding for the Disabled International
Fundació Surt	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Microfinance Network
ICVoluntaris - Barcelona	<ul style="list-style-type: none"> ■ IC-Volunteers ■ International Association for Volunteer Effort (IAVE)
Instituto de Reinserción Social	<ul style="list-style-type: none"> ■ The European Organisation for Probation (CEP)
La Casa Amarilla	<ul style="list-style-type: none"> ■ Xarxa Grogà
La Lliga de la Llet de Catalunya	<ul style="list-style-type: none"> ■ La Leche League International
Matres Mundi	<ul style="list-style-type: none"> ■ World Association of Perinatal Medicine (WAPM) ■ International Academy of Perinatal Medicine
Nova, Centre per a la Innovació Social	<ul style="list-style-type: none"> ■ Nonviolent Peaceforce (NP) ■ Global Alliance for Ministries and Departments for Peace

Entitats socials

Catalanes	Internacionals
Observatori del Tercer Sector (OTS)	<ul style="list-style-type: none"> ■ International Society for Third Sector Research (ISTR) ■ Association for Research on Nonprofit Organisations and Voluntary Action (ARNOVA) ■ World Alliance for Citizen Participation (CIVICUS)
Observatorio sobre el Cumplimiento de la Declaración Universal de los Derechos Humanos (DUDH) en los Derechos Económicos, Sociales y Culturales (Observatorio de los Derechos Humanos) (DESC)	<ul style="list-style-type: none"> ■ Habitat International Coalition (HIC)
Salesians Sant Jordi	<ul style="list-style-type: none"> ■ European Social Action Network (ESAN)

200 i +

La internacionalització de les entitats catalanes ha esdevingut un fenomen social: un repte per aconseguir els objectius de cada entitat en el marc global i un indicador del nivell de maduresa organitzativa que han assolit “200 i +” entitats catalanes. Aquest fenomen està fomentat per la Generalitat de Catalunya en el marc de la diplomàcia pública, per a fer més forta la presència catalana arreu i millorar la nostra influència internacional.

En aquesta publicació es recullen les experiències de nou entitats catalanes de diversos sectors que expliquen les seves experiències d'internacionalització, els valors que aporta aquest procés i, al mateix temps, reflexionen sobre la seva contribució per a donar a conèixer Catalunya al món.

ISBN 978-84-393-8498-4

9 788439 384984